
ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)
การเปิดเผยข้อมูลตามหลักเกณฑ์ Basel II – Pillar 3
31 ธันวาคม 2553

สำนักงานเลขที่ 90 ถนนสาทรเหนือ สี่ลม กรุงเทพฯ 10500

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

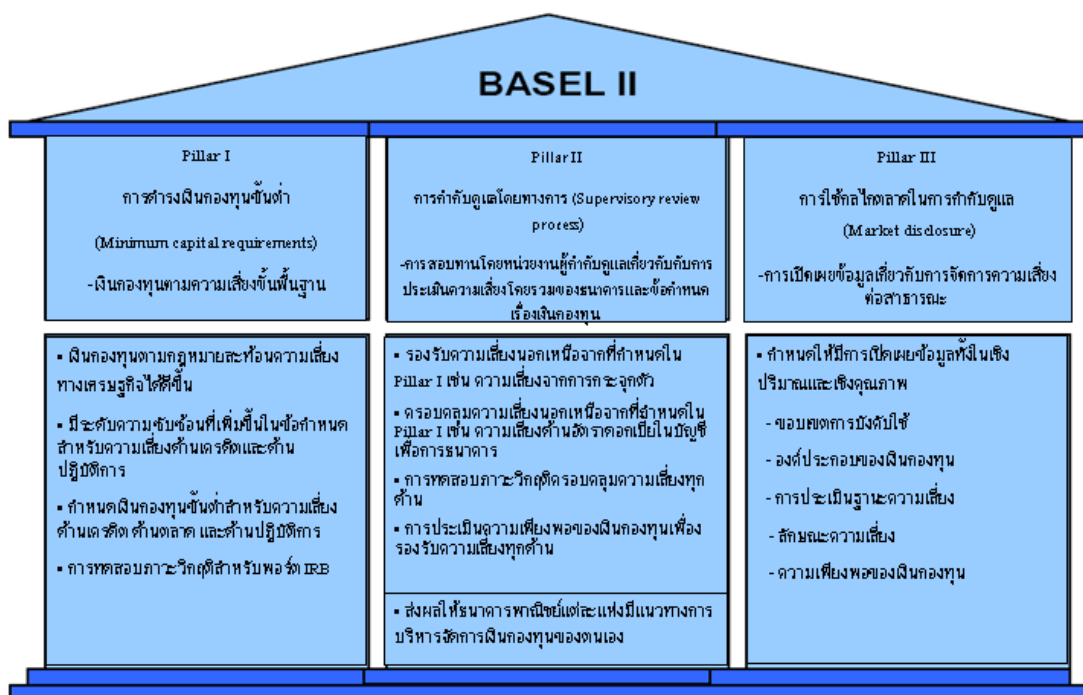
31 ธันวาคม 2553

ภาพรวม

ในเดือนพฤศจิกายน 2551 ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ได้ออกประกาศเรื่องการกำกับดูแลการดำเนินงานเงินทุนของธนาคารพาณิชย์และประกาศที่เกี่ยวข้องอีกหลายฉบับซึ่งใช้หลักเกณฑ์จาก “International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards – A Revised Framework” (Comprehensive Version: June 2006) จาก Basel Committee on Banking Supervision (“BCBS”) ซึ่งพัฒนาจากแนวทาง Basel I ประกาศเหล่านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงระบบการจัดการความเสี่ยงและดูแลให้ธนาคารพาณิชย์มีการประเมินความเสี่ยงของเงินทุนเพื่อรองรับความเสี่ยงสำหรับธนาคารพาณิชย์

ประกาศฉบับนี้ (เรียกโดยทั่วไปว่า “Basel II”) เป็นการเริ่มใช้วิธีตามเกณฑ์ความเสี่ยงกับเงินทุนตามกฎหมาย โดยเพิ่มเงินทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ นอกเหนือไปจากเงินทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตและด้านตลาดที่มีอยู่แล้ว การเริ่มใช้ Basel II นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้มีการจัดการความเสี่ยงที่มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น โดยเน้นวัฒนธรรมในการจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร ซึ่งรวมถึงการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ

Basel II มีโครงสร้างประกอบด้วยสาม “หลักการ” ดังแสดงในแผนภูมิด้านล่าง

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

Basel II เป็นหลักเกณฑ์ที่สนับสนุนให้ธนาคารพาณิชย์มีวิธีปฏิบัติในการจัดการความเสี่ยงที่กำลังเพิ่มขึ้น เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว Basel II ได้กำหนด “หลักการ” สามประการ ดังนี้

หลักการที่ 1 กำหนดเรื่องการดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำ - จำนวนเงินกองทุนขั้นต่ำที่ธนาคารพาณิชย์ต้องดำรงเพื่อรองรับความเสี่ยงสำคัญที่คาดการณ์ไว้

หลักการที่ 2 กำหนดหลักการการกำกับดูแลโดยทางการ - ในเรื่องกรอบการจัดการความเสี่ยงของธนาคารและความเพียงพอของเงินกองทุน โดยกำหนดความรับผิดชอบเฉพาะในการกำกับดูแลสำหรับคณะกรรมการและผู้บริหารระดับสูง ซึ่งเป็นการเสริมหลักการเรื่องการควบคุมภายในและวิธีปฏิบัติอื่นๆ เกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ

หลักการที่ 3 การใช้กลไกตลาดในการกำกับดูแล - ซึ่งครอบคลุมในรายงานฉบับนี้ เป็นการมุ่งส่งเสริมการใช้กลไกตลาดในการกำกับดูแลผ่านการเปิดเผยข้อมูลด้านความเสี่ยงและเงินกองทุนของธนาคาร

ภายใต้ Basel II ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน) ใช้วิธี Advanced Internal Ratings Based Approach (“AIRB”) สำหรับการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตและใช้วิธี Standardised Approach (“SA”) ในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดและด้านปฏิบัติการ

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

สารบัญ

	หน้า
1. ขอบเขตของ Basel II Framework	7
2. ขอบเขตการบังคับใช้	8
3. เงินกองทุน	9
3.1 โครงสร้างเงินกองทุน	9
3.2 ความเพียงพอของเงินกองทุน	11
3.3 มูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรง.....	11
4. การบริหารความเสี่ยง.....	14
4.1 กรอบการบริหารความเสี่ยง.....	14
4.2 การกำกับความเสี่ยง.....	15
4.3 ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้	18
4.4 การทดสอบภาวะวิกฤต.....	18
5. ความเสี่ยงด้านเครดิต.....	19
5.1 ความเสี่ยงด้านเครดิต.....	19
5.2 Internal Ratings Based Approach สำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต.....	28
5.3 Standardised Approach สำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต.....	30
5.4 การปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต	32
5.5 Internal Rating Based Models.....	34
5.6 Risk Grade Profile.....	37
5.7 การจัดการสินเชื่อที่มีปัญหาและการตั้งสำรอง.....	47
5.8 ความเสี่ยงด้านคู่สัญญาในบัญชีเพื่อการค้า.....	49
6. ความเสี่ยงด้านตลาด	51
7. ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ.....	53
8. ความเสี่ยงของฐานะตราสารทุนในบัญชีที่มีใช้เพื่อการค้า(บัญชีเพื่อการธนาคาร).....	55
9. ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีที่มีใช้เพื่อการค้า(บัญชีเพื่อการธนาคาร).....	55
10. คำย่อและความหมาย	57

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

สารบัญตารางข้อมูลเชิงปริมาณ

	หน้า
ตารางที่ 1 โครงสร้างเงินกองทุน	10
ตารางที่ 2 อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งสิ้นต่อสินทรัพย์เสี่ยง และอัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารพาณิชย์	11
ตารางที่ 3 เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านตลาดและความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ	11
ตารางที่ 4 เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต แยกตามประเภทสินทรัพย์โดยวิธี AIRB	12
ตารางที่ 5 มูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต แยกตามประเภทสินทรัพย์โดยวิธี SA	13
ตารางที่ 6 เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุน โดยวิธี AIRB	13
ตารางที่ 7 มูลค่ายอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลที่สำคัญก่อนพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต	23
ตารางที่ 8 มูลค่ายอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลที่สำคัญก่อนการพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตจำแนกตามประเทศหรือภูมิภาคของลูกค้า	23
ตารางที่ 9 มูลค่ายอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลที่สำคัญก่อนพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต จำแนกตามอายุสัญญาที่เหลือ	24
ตารางที่ 10 มูลค่ายอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ และเงินลงทุนในตราสารหนี้ก่อนพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต จำแนกตามประเทศหรือภูมิภาคของลูกค้าและตามเกณฑ์การจัดชั้นที่ ธปท. กำหนด	25
ตารางที่ 11 มูลค่าของเงินสำรองที่กักไว้ (General provision และ Specific provision) และหนี้สูญที่ตัดออกจากบัญชีระหว่างงวด สำหรับเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับและเงินลงทุนในตราสารหนี้ จำแนกตามประเทศหรือภูมิภาค	26
ตารางที่ 12 มูลค่ายอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับก่อนพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต จำแนกตามประเภทธุรกิจ และเกณฑ์การจัดชั้นที่ ธปท. กำหนด	27
ตารางที่ 13 มูลค่าของเงินสำรองที่กักไว้ (General provision และ Specific provision) และมูลค่าของหนี้สูญที่ตัดออกจากบัญชีระหว่างงวดสำหรับเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ จำแนกตามประเภทธุรกิจ	27
ตารางที่ 14 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าของเงินสำรองที่กักไว้ (General provision และ Specific	

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

	provision) สำหรับเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ	28
ตารางที่ 15	มูลค่ายอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของ รายการนอก งบดุลแยกตามประเภทสินทรัพย์โดยวิธี AIRB	29
ตารางที่ 16	มูลค่าของวงเงินที่ยังไม่ได้เบิกใช้หลังคุณ CCF และค่า CCF ถ่วงน้ำหนักด้วย EAD สำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตโดยวิธี AIRB แยกตามประเภทสินทรัพย์	30
ตารางที่ 17	มูลค่ายอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของ รายการนอกงบดุลแยกตามประเภทสินทรัพย์ โดยวิธี SA	31
ตารางที่ 18	ข้อมูลการประเมินความเสี่ยงด้านเครดิต โดยวิธี IRB สำหรับลูกหนี้ ภาครัฐบาล สถาบันการเงินและธุรกิจเอกชน และฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสาร ทุนโดยวิธี PD/LGD จำแนกตาม Rating เกรด	39
ตารางที่ 19	ข้อมูลการประเมินความเสี่ยงด้านเครดิต โดยวิธี IRB สำหรับลูกหนี้รายย่อย* จำแนก ตามกลุ่มของลูกหนี้ (Pooled Basis)	41
ตารางที่ 20	มูลค่ายอดคงค้างและวงเงินที่ยังไม่ได้เบิกใช้ของรายการกลุ่มลูกหนี้รายย่อยหลังคุณ CCF และหลังพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตโดยวิธี AIRB จำแนกตามกลุ่ม ของ Expected Loss	42
ตารางที่ 21	มูลค่ายอดคงค้างในส่วนที่มีหลักประกันของแต่ละประเภทสินทรัพย์ โดยวิธี AIRB จำแนกตามประเภทของหลักประกัน	42
ตารางที่ 22	มูลค่ายอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลสุทธิหลังพิจารณามูลค่า การปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตในแต่ละประเภทสินทรัพย์ จำแนกตามแต่ละน้ำหนัก ความเสี่ยง โดยวิธี SA	44
ตารางที่ 23	มูลค่ายอดคงค้างในส่วนที่มีหลักประกันของแต่ละประเภทสินทรัพย์ โดยวิธี SA จำแนก ตามประเภทของหลักประกัน	45
ตารางที่ 24	มูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง (Actual Loss) ของธนาคารพาณิชย์ที่ใช้วิธี IRB แยก ตามประเภทสินทรัพย์	46
ตารางที่ 25	มูลค่าความเสียหายที่ธนาคารพาณิชย์ประมาณการ (Expected loss) เปรียบเทียบกับ มูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง (Actual Loss)	47
ตารางที่ 26	เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดภายใต้วิธี SA	52
ตารางที่ 27	มูลค่าฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุนในบัญชีที่มีไว้เพื่อการค้า(บัญชีเพื่อการธนาคาร)	55
ตารางที่ 28	ผลการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยต่อรายได้สุทธิ (Earnings)	56

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

1. ขอบเขตของ Basel II Framework

หลักการที่ 1: การดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำ

ธนาคารแห่งประเทศไทย (“ธปท.”) ได้อนุมัติให้ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน) (“ธนาคาร”) ใช้วิธี AIRB ซึ่งเป็นการบริหารความเสี่ยงที่ก้าวหน้ายิ่งขึ้นเพื่อการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต ทั้งนี้ธนาคารเริ่มใช้วิธีดังกล่าว ในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตตั้งแต่เดือนธันวาคม 2552

นอกจากนี้ ธนาคารใช้วิธี Standardised Approach ในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดและความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

ในระหว่างปีของการเริ่มต้นใช้ Basel II (2552 – 2554) การดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำอ้างอิงตามกรอบ Basel I เงินกองทุนต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ของข้อกำหนดเงินกองทุนตาม ขั้นต่ำที่ต้องดำรง และลดลงเป็นร้อยละ 80 สำหรับปี 2554

หลักการที่ 2: การกำกับดูแลโดยทางการ

หลักการที่ 2 กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ดำเนินการประเมินความเสี่ยงโดยรวมและกำหนดจำนวนเงินกองทุนที่เหมาะสมที่ต้องดำรงเพื่อรองรับความเสี่ยงเหล่านี้ ในกรณีที่ไม่มีตัวปรับลดความเสี่ยงที่เหมาะสมอื่นๆ การประเมินความเสี่ยงและเงินกองทุนนี้เรียกโดยรวมว่ากระบวนการประเมินความเพียงพอของเงินกองทุนภายใน (Internal Capital Adequacy Assessment Process – ICAAP) ซึ่งครอบคลุมประเภทความเสี่ยงมากกว่าหลักการที่ 1 ซึ่งครอบคลุมเฉพาะความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านตลาดและความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

ธนาคารได้พัฒนานโยบายและกรอบ ICAAP ซึ่งประสานกระบวนการประเมินความเสี่ยงและเงินกองทุนเข้าด้วยกัน เพื่อให้แน่ใจได้ว่าการดำรงเงินกองทุนในระดับที่เพียงพอเพื่อรองรับความต้องการเงินกองทุนในปัจจุบันและตามแผนธุรกิจของธนาคารทั้งในภาวะที่คาดการณ์ตามปกติและภายใต้ภาวะวิกฤติ

ทั้งนี้ หลักการที่ 2 ธปท. มีการตรวจสอบกระบวนการ ICAAP ของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งเรียกว่า กระบวนการตรวจสอบและประเมินโดยทางการ (Supervisory Review and Evaluation Process – SREP)

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

หลักการที่ 3: การใช้กลไกตลาดในการกำกับดูแล

หลักการที่ 3 มุ่งให้กรอบการเปิดเผยข้อมูลที่สม่ำเสมอและครอบคลุม อันจะส่งเสริมให้เกิดการเปรียบเทียบระหว่างธนาคารพาณิชย์และช่วยสนับสนุนให้มีการปรับปรุงในเรื่องวิธีปฏิบัติด้านความเสี่ยงต่อไป ตามประกาศของ ธปท. ธนาคารต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะความเสี่ยง (Risk profile) การจัดการความเสี่ยงและเงินกองทุน

ธนาคารกำหนดกรอบนโยบายและวิธีการตามหลักการที่ 3 เพื่อจัดการเกี่ยวกับข้อกำหนดเรื่องการเปิดเผยข้อมูลภายใต้หลักการที่ 3 ข้อมูลที่เปิดเผยจะได้รับการกำกับดูแลโดยผู้บริหารระดับสูงและคณะกรรมการความเสี่ยง ตามนโยบายของธนาคาร การเปิดเผยข้อมูลตามหลักการที่ 3 จะเผยแพร่ในเว็บไซต์ของธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน) - www.standardchartered.co.th

ธปท. ยังได้กำหนดความถี่ในการเปิดเผยข้อมูลเป็นรายครึ่งปีและรายปี ข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับโครงสร้างและความเพียงพอ ของเงินกองทุน และความเสี่ยงด้านตลาดซึ่งเปิดเผยเป็นรายครึ่งปี ในขณะที่การเปิดเผยข้อมูลแบบเต็มรูปแบบตามหลักการที่ 3 กำหนดเป็นรายปีสำหรับทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

2. ขอบเขตการบังคับใช้

การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำรงเงินกองทุนต่อไปนี้ เป็นการเปิดเผยข้อมูลเฉพาะระดับของธนาคาร (solo basis) ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 ซึ่งครอบคลุมเรื่องดังต่อไปนี้

- ข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณสำหรับเงินกองทุนและการดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดและความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ
- ข้อมูลเชิงคุณภาพสำหรับฐานะความเสี่ยง (Risk Exposure) และการประเมิน
  - ความเสี่ยงด้านเครดิต
  - ความเสี่ยงด้านตลาด
  - ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ
  - ฐานะตราสารทุนในบัญชีที่มีใช้เพื่อการค้า(บัญชีเพื่อการธนาคาร)
  - ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีที่มีใช้เพื่อการค้า(บัญชีเพื่อการธนาคาร)
- ข้อมูลเชิงปริมาณสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านตลาด ฐานะตราสารทุนในบัญชีที่มีใช้เพื่อการค้า(บัญชีเพื่อการธนาคาร)และความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีที่มีใช้เพื่อการค้า(บัญชีเพื่อการธนาคาร)

3. การบริหารเงินกองทุน

การบริหารเงินกองทุนของธนาคารมีวัตถุประสงค์ในการรักษาสถานะเงินกองทุนที่เข้มแข็งเพื่อสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจ รวมทั้ง เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดเรื่องเงินกองทุนขั้นต่ำตามกฎหมาย และเพื่อรักษาอันดับความน่าเชื่อถือด้านเครดิต

การวางแผนด้านเงินกองทุนของธนาคารมีการดูแลและปรับปรุงเป็นประจำเพื่อสะท้อนการคาดการณ์ทางธุรกิจตามที่เกิดขึ้นในระหว่างปี มีการนำเสนอกลยุทธ์และแผนงานต่อคณะกรรมการเป็นรายปี รวมทั้งมีการปรับปรุงเกี่ยวกับการคาดการณ์ทางธุรกิจและผลการดำเนินงานด้านการเงินเป็นประจำ เพื่อให้แน่ใจว่าความเพียงพอของเงินกองทุนมีความสอดคล้องกับแผนธุรกิจ

การวางแผนเงินกองทุนต้องคำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้

- ข้อกำหนดเรื่องเงินกองทุนตามกฎหมายในปัจจุบันและการคาดการณ์ของธนาคารเกี่ยวกับเงินกองทุนตามกฎหมาย
- ความต้องการเงินกองทุนอันเนื่องจากการคาดการณ์ความเติบโตทางธุรกิจ ภาพสะท้อนของการด้อยค่าของเงินให้กู้ยืม (Loan impairment outlook) และ สถานการณ์ไม่ปกติหรือภาวะวิกฤติ
- การคาดการณ์ความต้องการของเงินกองทุนเพื่อสนับสนุนอันดับความน่าเชื่อถือทางด้านการเครดิตและเพื่อเป็นเครื่องมือในการส่งสัญญาณในตลาด
- แหล่งเงินทุนที่มีอยู่และทางเลือกในการจัดหาเงินกองทุน

คณะกรรมการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน (The Asset and Liabilities Management Committee – ALCO) ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการบริหาร (Executive Committee – EXCO¹) รับผิดชอบในการบริหารสมดุล สภาพคล่องและความเพียงพอของเงินกองทุนตามนโยบายของกลุ่มสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ดที่ธนาคารนำมาปฏิบัติและตามข้อกำหนดทางกฎหมาย

3.1 โครงสร้างเงินกองทุน

ธนาคารมีการบริหารความเพียงพอของเงินกองทุน เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของธนาคารแห่งประเทศไทย และเพื่อสนับสนุนความสามารถในการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

ตารางต่อไปนี้ แสดงโครงสร้างเงินกองทุนตามกฎหมายของธนาคาร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 เปรียบเทียบกับข้อมูล ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2553

---

¹ คณะกรรมการบริหารเดิมมีชื่อภาษาอังกฤษว่า Management Committee - MANCO

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

ตารางที่ 1: โครงสร้างเงินกองทุน

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	31 ธ.ค .53	30 มิ.ย .53
เงินกองทุนชั้นที่ 1		
ทุนชำระแล้ว	14,837	14,837
ส่วนเกินมูลค่าหุ้น	9,056	9,056
ทุนสำรองตามกฎหมาย	408	408
กำไรสะสมคงเหลือหลังการจัดสรร	6,648	6,648
หักส่วนเกินรายการประมาณการเสียหาย	(350)	-
รวมเงินกองทุนชั้นที่ 1	30,599	30,949
เงินกองทุนชั้นที่ 2		
เงินกองทุนชั้นที่ 2 ก่อนรายการหัก	398	399
- เงินสำรองที่กักไว้ (General Provision)-วิธีSA	394	373
- ส่วนเกินเงินสำรองที่กักไว้ (Excess Provisions)	-	25
- ส่วนเกินทุนสุทธิจากการตีราคาเงินลงทุนในตราสารทุนประเภทเผื่อขาย	4	1
หักส่วนเกินรายการประมาณการเสียหาย	(350)	-
รวมเงินกองทุนชั้นที่ 2	48	399
เงินกองทุนทั้งสิ้นตามกฎหมาย		
รายการหัก	(700)	-
เงินกองทุนทั้งสิ้นตามกฎหมาย	30,647	31,348

องค์ประกอบเงินกองทุน

เงินกองทุนชั้นที่ 1 ของธนาคารประกอบด้วยทุนชำระแล้วและส่วนเกินมูลค่าหุ้น ทุนสำรองตามกฎหมายและกำไรสะสมคงเหลือหลังการจัดสรร

เงินกองทุนชั้นที่ 2 ของธนาคารประกอบด้วยเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์จัดชั้นปกติ และเงินสำรองส่วนเกิน และส่วนเกินหุ้น (สุทธิ) จากการตีราคาตราสารทุนประเภทเผื่อขายภายใต้ข้อกำหนดของธนาคารแห่งประเทศไทย

การเปลี่ยนแปลงเงินกองทุน

ตามเกณฑ์ Basel II เงินกองทุนทั้งสิ้นลดลง 701 ล้านบาท สาเหตุเกิดจากส่วนเกินรายการประมาณการความเสียหาย

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

3.2 ความเพียงพอของเงินกองทุน

ธนาคารได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยดำรงอัตราส่วนเงินกองทุนทั้งสิ้นต่อสินทรัพย์เสี่ยงไม่น้อยกว่าร้อยละ 8.50 โดยต้องมีอัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์เสี่ยงไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.25 และอัตราส่วนของเงินกองทุนชั้นที่ 2 ต้องไม่เกินกว่าอัตราส่วนของเงินกองทุนชั้นที่ 1

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553 ธนาคารมีอัตราส่วนเงินกองทุนทั้งสิ้นต่อสินทรัพย์เสี่ยงที่ร้อยละ 15.12 เทียบกับข้อกำหนดขั้นต่ำร้อยละ 8.50 โดยมีอัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 ที่ร้อยละ 15.10

ตารางที่ 2: อัตราส่วนเงินกองทุนทั้งสิ้นต่อสินทรัพย์เสี่ยง และอัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารพาณิชย์

หน่วย : ร้อยละ

	เกณฑ์ขั้นต่ำ ของ ธปท.	31 ธ.ค .53	30 มิ.ย .53
เงินกองทุนทั้งสิ้น ต่อ สินทรัพย์เสี่ยง	8.50	15.12	18.32
เงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อ สินทรัพย์เสี่ยง	4.25	15.10	18.09

3.3 มูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรง

ธนาคารมีการดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำตามที่ ธปท. กำหนด ตารางต่อไปนี้แสดงรายละเอียดของมูลค่าเงินกองทุนเงินขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านตลาดและความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2553

ตารางที่ 3: เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านตลาดและความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	31 ธ.ค .53	30 มิ.ย .53
เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต	12,928	10,564
เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด	2,671	2,250
เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ	1,631	1,730
รวมเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรง	17,230	14,544

การใช้วิธี AIRB

ธนาคารใช้วิธี AIRB ในการคำนวณความเสี่ยงด้านเครดิตสำหรับพอร์ตที่มีนัยสำคัญ ส่วนวิธี Standardised Approach ใช้กับพอร์ตที่ได้รับยกเว้นอย่างถาวรจากวิธี AIRB รวมทั้งพอร์ตที่อยู่ในระหว่างพัฒนาไปใช้วิธี AIRB

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

ตารางต่อไปนี้แสดงการดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตโดยแบ่งตามประเภทสินทรัพย์ตามวิธี AIRB (ตาราง 4) การดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตโดยแบ่งตามประเภทสินทรัพย์ตามวิธี SA (ตาราง 5) และการดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านตราสารทุนตามวิธี AIRB (ตาราง 6)

ตารางที่ 4: เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต แยกตามประเภทสินทรัพย์โดยวิธี AIRB

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินทรัพย์	31 ธ.ค. 53	30 มิ.ย. 53
ลูกหนี้ปกติ		
ลูกหนี้ภาครัฐบาล สถาบันการเงิน และธุรกิจเอกชน	7,673	7,395
ลูกหนี้รายย่อย		
-สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	-	-
-วงเงินสินเชื่อหมุนเวียนเพื่อรายย่อย	1,175	-
-สินเชื่อรายย่อยอื่น	874	-
ฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุน	10	10
สินทรัพย์อื่น	125	127
ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้	288	16
<i>First-to-default credit derivatives และ Securitisation</i>	-	-
รวมมูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรง-วิธี AIRB	10,144	7,548

เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตที่ต้องดำรงตามวิธี AIRB เพิ่มขึ้นจากเดือนมิถุนายนเป็นจำนวน 2,596 ล้านบาท ซึ่งเป็นผลมาจากการเริ่มใช้วิธี AIRB สำหรับพอร์ตสินเชื่อรายย่อย ซึ่งประกอบด้วย วงเงินสินเชื่อหมุนเวียนเพื่อรายย่อย และสินเชื่อรายย่อยอื่น ตั้งแต่กลางปี 2553 ซึ่งวิธีการดังกล่าวส่งผลให้เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตที่ต้องดำรงตามวิธี SA มีจำนวนลดลง (ดังแสดงในตารางที่ 5)

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

ตารางที่ 5: มูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต แยกตามประเภทสินทรัพย์โดยวิธี SA

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทสินทรัพย์	31 ธ.ค .53	30 มิ.ย .53
ลูกหนี้ปกติ		
ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลาง ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ(MDBs) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นองค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ(PSEs) ที่ใช้น้ำหนัก ความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้ภาครัฐบาล	-	-
ลูกหนี้สถาบันการเงิน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้สถาบันการเงิน และบริษัทหลักทรัพย์	626	52
ลูกหนี้ธุรกิจเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ(PSEs) ที่ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้ธุรกิจเอกชน	738	824
ลูกหนี้รายย่อย	628	1,444
ลูกหนี้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	763	671
สินทรัพย์อื่น	-	-
ลูกหนี้ด้อยคุณภาพ	29	25
First-to-default credit derivatives และ Securitisation	-	-
รวมมูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรง-วิธี SA	2,784	3,016

เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตที่ต้องดำรงตามวิธี SA มีจำนวนลดลง 232 ล้านบาท ซึ่งมีผลโดยตรงจากการใช้วิธี AIRB แทนวิธี SA ในการคำนวณเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตสำหรับพอร์ตลูกค้ารายย่อย ตั้งแต่กลางปี 2553

ตารางที่ 6: เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุน โดยวิธี AIRB

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	31 ธ.ค . 53	30 มิ.ย .53
ฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุนที่ได้รับการยกเว้นการดำรงเงินกองทุน โดยวิธี IRB	10	10
ฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุน โดยวิธี IRB แยกตามวิธีย่อยในการคำนวณ		
1. คำนวณโดยวิธี Market – based		

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

1.1 วิธี Simple risk weight	-	-
1.2 วิธีแบบจำลอง (สำหรับฐานะตราสารทุนในบัญชีที่มีใช้เพื่อการค้า(บัญชีเพื่อการธนาคาร))	-	-
2. คำนวณโดยวิธี PD / LGD	-	-
รวมมูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรง-วิธี AIRB	10	10

4. การบริหารความเสี่ยง

การบริหารความเสี่ยงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินธุรกิจของธนาคาร โดยมีความเสี่ยงหลักที่เกิดจากการให้สินเชื่อ แก่ลูกค้า นอกจากนี้ธนาคารยังมีความเสี่ยงประเภทอื่นอีก อาทิ ความเสี่ยงระหว่างประเทศ ความเสี่ยงด้านตลาด ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางการ และความเสี่ยงด้านชื่อเสียง ซึ่งความเสี่ยงเหล่านี้อาจปรากฏได้จากกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจในกลุ่มผลิตภัณฑ์ต่างๆ (Product range) ของธนาคาร หากมิได้มีการบริหารความเสี่ยงที่ดีพอ

4.1 กรอบการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Framework – RMF)

การบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่ทำให้ธนาคารมีผลประกอบการที่ดีและยั่งยืน และยังเป็นหลักในการจัดการด้านการเงินและด้านการปฏิบัติงานของธนาคารอีกด้วย

ธนาคารได้จัดวางโครงสร้างการบริหารความเสี่ยง Risk Management Framework (RMF) สำหรับการบริหารความเสี่ยงด้านต่างๆ โดยมีเป้าหมายอยู่ที่ผลตอบแทนสูงสุดภายใต้ระดับความเสี่ยงที่เป็นที่ยอมรับ

ส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารความเสี่ยงตามโครงสร้างการบริหารความเสี่ยง ธนาคารได้นำหลักการดังต่อไปนี้ซึ่งเป็นวัฒนธรรมขององค์กรเพื่อความเจริญเติบโตที่ยั่งยืน

- ความสมดุลระหว่างความเสี่ยงและผลตอบแทน หมายถึง ความเสี่ยงในระดับที่เหมาะสมที่ผู้ถือหุ้นยอมรับได้ในการประกอบธุรกิจตามกลยุทธ์ของธนาคาร
- ความรับผิดชอบ พนักงานทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบและตระหนักอยู่ตลอดเวลาถึงขอบเขตที่ยอมรับได้ของความเสี่ยง และธนาคารมีหน้าที่คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อมและหลักศีลธรรมเพื่อให้ได้ผลตอบแทนเมื่อคำนึงถึงความเสี่ยงที่เหมาะสม

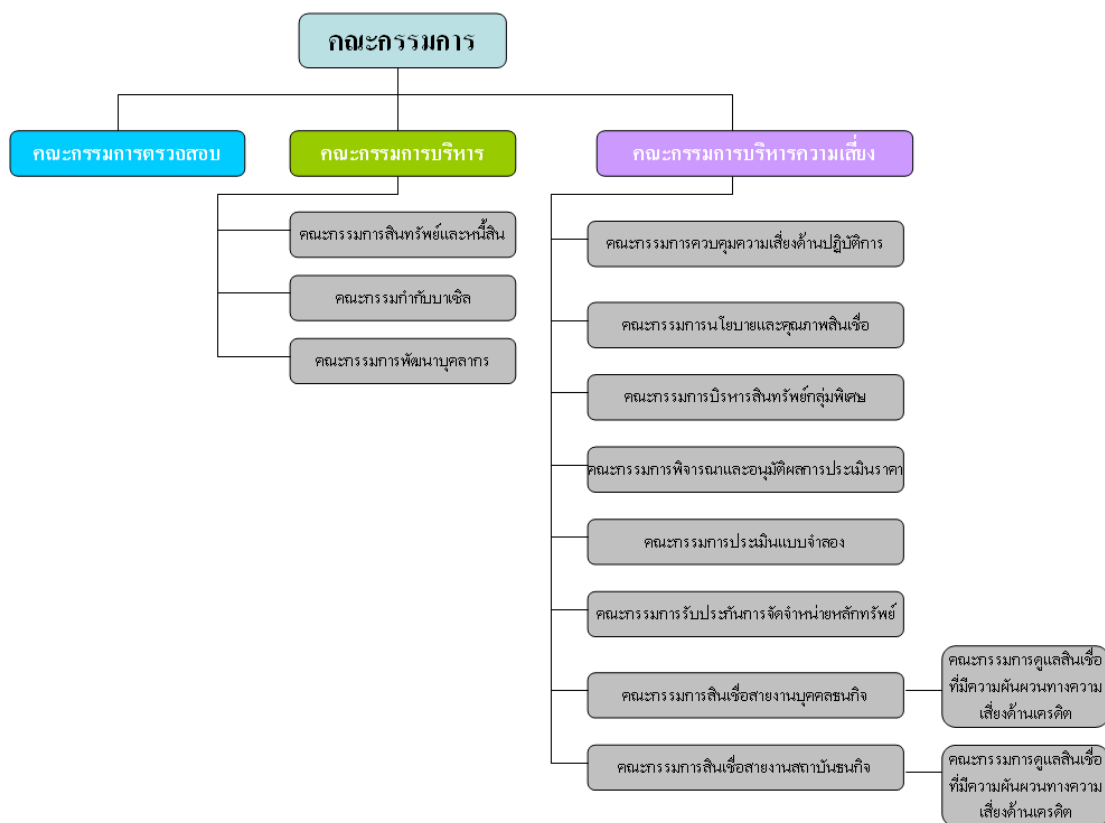
ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

- พันธะในการรับผิดชอบ การรับความเสี่ยงต้องอยู่ภายในอำนาจมอบหมายตามที่ตกลงไว้เท่านั้นและต้องมีโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรที่เหมาะสม การรับความเสี่ยงทั้งหมดเป็นไปตามกระบวนการที่โปร่งใส ควบคุมได้ และมีกระบวนการการรายงาน
- การคาดการณ์ ธนาคารมีการคาดการณ์ความเสี่ยงในอนาคตและทำความเข้าใจต่อความเสี่ยงและผลกระทบทั้งหมดให้มากที่สุด และ
- ความได้เปรียบในการแข่งขัน ธนาคารแสวงหาความได้เปรียบในการแข่งขันโดยผ่านการจัดการและควบคุมความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

แผนภาพต่อไปนี้แสดงถึงโครงสร้างคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

4.2 การกำกับความเสี่ยง (Risk governance)

คณะกรรมการมีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของธนาคารและการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิผลโดยมอบหมายอำนาจในการจัดการความเสี่ยงให้แก่คณะกรรมการย่อยชุดต่างๆ

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

คณะกรรมการบริหาร (Executive Committee – EXCO) มีความรับผิดชอบหลักในการบริหารกิจการของธนาคารให้เป็นไปตามกลยุทธ์และนโยบายที่ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการธนาคาร คณะกรรมการบริหารประกอบด้วยกรรมการผู้จัดการใหญ่และประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ทำหน้าที่เป็นประธาน โดยมีผู้บริหารอาวุโสจากสายงานบุคคลธนกิจ สายงานสถาบันธนกิจ (ซึ่งประกอบด้วยสายงานการตลาดลูกค้าบริษัทและสถาบัน และสายงานบริหารเงินและตลาดทุน) สายงานการเงินและการบัญชี สายงานสารสนเทศและปฏิบัติการ สายงานบริหารความเสี่ยง สายงานทรัพยากรบุคคล สายงานกำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติงาน สายงานกฎหมาย และสายงานองค์กรสัมพันธ์

คณะกรรมการสินทรัพย์และหนี้สิน (Asset & Liability Committee – ALCO) ทำหน้าที่ดูแลให้มีการบริหารจัดการงบดุลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสอดคล้องกับนโยบายของกลุ่มธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ดที่ธนาคารรับมาถือปฏิบัติ รวมถึงกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสภาพคล่อง ความเพียงพอของเงินกองทุน และความเสี่ยงทางด้านตลาด

คณะกรรมการความเสี่ยง (Risk Committee - RC) มีหน้าที่หลักในการคาดการณ์ถึงประเด็นความเสี่ยงในด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นต่อธนาคาร ซึ่งครอบคลุมถึง ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านสภาพคล่องและความเสี่ยงจากตลาด ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามข้อกำหนด และความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อชื่อเสียงของธนาคาร เป็นต้น ตลอดจนกำกับดูแลให้ขั้นตอนและกระบวนการในการติดตามและควบคุมการจัดการความเสี่ยงที่มีอยู่สอดคล้องกับมาตรฐานของกลุ่มธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด และเป็นไปตามนโยบายที่คณะกรรมการความเสี่ยงกำหนด

บทบาทและความรับผิดชอบ ในการบริหารความเสี่ยง ได้กำหนดไว้ตามหลักการ Three Lines of Defence ซึ่งมีการจัดการป้องกันในแต่ละระดับชั้น ซึ่งมีการระบุขอบเขตความรับผิดชอบเฉพาะในการจัดการและควบคุมความเสี่ยง

การป้องกันระดับแรก (The first line of defence) คือการกำหนดให้พนักงานทุกคนต้องดูแลให้มีการจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพภายในขอบเขตความรับผิดชอบทางองค์กรโดยตรงของตน หัวหน้าส่วนงานธุรกิจและด้านปฏิบัติงาน รวมทั้งผู้บริหารสายงานต่างๆ มีภาระรับผิดชอบในการจัดการความเสี่ยงในส่วนงานของตน

การป้องกันระดับที่สอง (The second line of defence) ประกอบด้วย Risk Control Owners และ Assurance Team ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสายงานด้านการควบคุมที่เกี่ยวข้อง Risk Control Owner มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลให้ความเสี่ยงในขอบเขตความรับผิดชอบของตนอยู่ภายในระดับที่ยอมรับได้ ขอบเขตความรับผิดชอบของ Risk Control Owner ถูกกำหนดโดยประเภทความเสี่ยง (Risk Type) และกระบวนการจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประเภทความเสี่ยงนั้น ตามที่ได้กล่าวข้างต้น

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

การป้องกันระดับที่สาม (The third line of defence) คือการกำกับดูแลอันเป็นอิสระโดยหน่วยงานตรวจสอบภายใน ซึ่งมีบทบาทตามที่คณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee) กำหนด ผลที่พบจากการตรวจสอบจะถูกรายงานต่อฝ่ายจัดการที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานผู้ควบคุมดูแลหรือคณะกรรมการหรือคณะกรรมการย่อยที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานตรวจสอบภายในเป็นผู้กำกับดูแลเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการควบคุมการดำเนินธุรกิจของฝ่ายจัดการ (first line) และกระบวนการที่ดำรงโดย Risk Control Owner (second line) ดังนั้นหน่วยงานตรวจสอบภายในจึงเป็นผู้กำกับดูแลเพื่อให้ระบบโดยรวมในการควบคุมมีประสิทธิภาพและเป็นไปตามที่กำหนดภายในกรอบการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Framework)

หน่วยงานบริหารความเสี่ยง (Risk Function)

ประธานเจ้าหน้าที่บริหารความเสี่ยง (CCRO) มีหน้าที่บริหารหน่วยงานด้านความเสี่ยง (Risk function) โดยตรง ซึ่งแยกเป็นเอกเทศจากหน่วยงานต้นเรื่อง (origination) หน่วยงานด้านการค้าและด้านการขาย CCRO ยังเป็นประธานคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง และกรรมการใน EXCO ด้วย บทบาทของ Risk function คือ

- ดูแลให้มีการใช้ Risk Management Framework ของธนาคารอย่างมีประสิทธิภาพ
- ดูแลให้ความสามารถในการระบุและวัดความเสี่ยงเป็นไปตามจริง สม่ำเสมอและตามมาตรฐานของธนาคารและกฎระเบียบที่ใช้บังคับ และการควบคุมและตัดสินใจเกี่ยวกับที่มาของความเสี่ยงกระทำโดยมีข้อมูลถูกต้อง
- ดูแลให้มีการใช้กรอบการบริหารความเสี่ยงของธนาคารอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อแสดงให้เห็นถึงการกำกับดูแลและกระบวนการควบคุมความเสี่ยงที่ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพภายในธนาคาร
- ดูแลให้มีการมอบอำนาจของคณะกรรมการแก่คณะกรรมการย่อยหรือบุคคลผู้ได้รับมอบอำนาจอย่างถูกต้อง เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างความมีประสิทธิภาพของธุรกิจและการควบคุมความเสี่ยง
- จัดทำและดูแลให้มั่นใจว่าปัจจัยควบคุมความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงทุกประเภทของธนาคาร อาทิ นโยบายต่างๆ มาตรฐานการควบคุมติดตาม ระดับความเสี่ยงที่กำหนดไว้ หรือ มาตรการควบคุมอื่นๆ มีความสอดคล้องกับเกณฑ์การควบคุมความเสี่ยงที่กำหนดสำหรับธนาคารโดยคณะกรรมการ และสอดคล้องกับของกลุ่มสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด
- ควบคุมติดตามความเสี่ยงที่สำคัญทุกประเภทของธนาคาร รวมถึงแนวโน้มของปัจจัยภายนอกที่สำคัญ
- จัดทำการทดสอบภาวะวิกฤติและวางแผนในการกำหนดสถานการณ์จำลองต่างๆ รวมทั้งทบทวนผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบทั้งในระดับกลุ่มสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด ระดับธุรกิจ หรือ ระดับประเทศ ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อธนาคารอย่างมีนัยสำคัญต่อธนาคาร
- ทบทวนผลการตรวจสอบที่มีความสำคัญที่ได้รับจากคณะหน่วยงานภายใน ต่างๆ อาทิ คณะกรรมการย่อย, Group Internal Audit, Credit Risk Review, หน่วยงานต่างๆ รวมทั้งการตรวจสอบของหน่วยงานกำกับดูแลภายนอกอีกด้วย

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

- ควบคุมดูแลและตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆในการตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่างๆ ทางด้านการบริหารความเสี่ยง ที่มีความสำคัญต่อธนาคาร
- ดูแลให้มีการรายงานประเด็นเกี่ยวกับความเสี่ยงทุกประเภทที่มีความสำคัญต่อธนาคาร รวมถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ต่อคณะกรรมการหรือกลุ่มสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด ตามความเหมาะสม
- ดูแลให้มีการมอบหมายอำนาจในการกำหนดนโยบาย มาตรฐานการควบคุมต่างๆ ขนาดระดับความเสี่ยงที่กำหนดไว้ หรือ มาตรการควบคุมอื่นๆ ให้กับผู้ที่ได้รับมอบหมายอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับกรอบปฏิบัติของคณะกรรมการชุดต่างๆของธนาคารและกลุ่มสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด

4.3 ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)

ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ คือ ความเสี่ยงในระดับที่ธนาคารยอมรับได้ในการปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้สะท้อนความสามารถของธนาคารในการรองรับความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นจากผลในระดับที่ต่างกันของความเสียหาย ภายใต้สถานการณ์จำลองของภาวะวิกฤติต่างๆ

ธนาคารกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ตามระดับความผันผวนของรายได้และข้อกำหนดการดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำตามกฎหมายภายใต้สถานการณ์จำลองในภาวะวิกฤติ ธนาคารยังได้กำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้สำหรับความเสี่ยงด้านสภาพคล่องด้วย

ธนาคารประเมินความเสี่ยงด้วยวิธีการวิเคราะห์แบบ “Bottom-up” ซึ่งครอบคลุมธุรกิจและผลิตภัณฑ์หลักทั้งหมดของธนาคาร คณะกรรมการเป็นผู้อนุมัติระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดปัจจัยความเสี่ยง (risk parameters) โดยที่การดำเนินธุรกิจต้องให้อยู่ภายในปัจจัยเหล่านี้ ซึ่งรวมถึงนโยบาย ขอบเขตการกระจุกตัว (concentration limits) และโครงสร้างผลิตภัณฑ์ (business mix)

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการสินทรัพย์และหนี้สิน มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลให้มีการบริหารความเสี่ยงตามระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

4.4 การทดสอบภาวะวิกฤติ (Stress Testing)

ธนาคารใช้การทดสอบภาวะวิกฤติและการวิเคราะห์สถานการณ์จำลองเพื่อประเมินความสามารถด้านการเงินและการจัดการของธนาคารที่จะยังคงดำเนินการต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ภาวะวิกฤติที่รุนแรง แต่อาจเกิดขึ้นได้ ภาวะดังกล่าวอาจเกิดจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจ กฎหมาย การเมือง สิ่งแวดล้อมและสังคม

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

กรอบการทดสอบภาวะวิกฤติของธนาคารออกแบบมาเพื่อ

- ใช้ในการกำหนดและติดตามควบคุมระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)
- ระบุความเสี่ยงสำคัญต่อกลยุทธ์ ฐานะทางการเงินและชื่อเสียง
- สอบทานลักษณะการดำเนินธุรกิจและความเสี่ยงรวมถึงการปรับเปลี่ยนความเสี่ยงที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากภาวะวิกฤติซึ่งมีผลต่อความสามารถในการสร้างรายได้และแผนธุรกิจ
- ดูแลให้มีการกำกับดูแล กระบวนการและระบบอันมีประสิทธิผลเพื่อประสานและรวมการทดสอบภาวะวิกฤติ
- รายงานผู้บริหารระดับสูง
- ดูแลให้มีการยึดถือตามข้อกำหนดทางกฎหมาย

ธนาคารมีการทดสอบภาวะวิกฤติประจำปี ซึ่งเป็นการประสานงานจากหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ Group Research, Country Credit Risk, Country Finance และ Group Treasury โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การกำหนดสถานการณ์จำลองที่เกี่ยวข้องกับรายได้และเงินกองทุนเป็นที่เข้าใจอย่างครบถ้วนและทั่วถึง ซึ่งทีมงานที่ได้ร่วมทำการทดสอบภาวะวิกฤติได้ออกแบบและสร้างสถานการณ์จำลองที่น่าเชื่อถือและมีความเป็นไปได้ที่จะกระทบธุรกิจของธนาคาร

การทดสอบภาวะวิกฤติของธนาคารมุ่งเน้นที่สินทรัพย์เฉพาะประเภท กลุ่มลูกค้า (customer segments) และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจมหภาค การทดสอบภาวะวิกฤติคำนึงถึงสถานการณ์ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้นได้อันสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงภาวะตลาดดังกล่าว

5. ความเสี่ยงด้านเครดิต

5.1 ความเสี่ยงด้านเครดิต

ความเสี่ยงด้านเครดิตคือความเสี่ยงอันเนื่องมาจากการที่คู่ค้าไม่สามารถปฏิบัติตามภาระผูกพันในการชำระเงินแก่ธนาคารตามข้อกำหนดที่ตกลงไว้ ความเสี่ยงด้านเครดิตอาจเกิดขึ้นได้ทั้งจากบัญชีที่มีไว้เพื่อการค้า (บัญชีเพื่อการธนาคาร) และบัญชีเพื่อการค้า

การบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตดำเนินการภายใต้กรอบซึ่งกำหนดนโยบายและวิธีการอันครอบคลุมถึงการวัดและการจัดการความเสี่ยงด้านเครดิต มีการแบ่งหน้าที่ชัดเจนระหว่างผู้ก่อให้เกิดธุรกรรมในหน่วยงานธุรกิจ และผู้มีอำนาจอนุมัติใน Risk function ระดับความเสี่ยงด้านเครดิตทั้งหมดได้รับการอนุมัติภายในกรอบอำนาจการอนุมัติด้านเครดิตตามที่กำหนด

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

นโยบายด้านสินเชื่อ

คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาและอนุมัตินโยบายและมาตรฐานด้านสินเชื่อของธนาคาร รวมทั้งการดูแลเรื่องการมอบอำนาจอนุมัติด้านสินเชื่อและการตั้งสำรองสำหรับสินเชื่อด้วยคุณภาพ (loan impairment provisioning) ผ่านคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง (Risk Committee - RC)

นโยบายและวิธีการเฉพาะสำหรับแต่ละธุรกิจกำหนดโดยคณะกรรมการความเสี่ยงที่ได้รับมอบอำนาจภายใน Wholesale (WB) และ Consumer Banking (CB) โดยเป็นไปตามนโยบายด้านสินเชื่อของธนาคาร แต่มีรายละเอียดมากกว่าและปรับให้ตรงกับสภาพแวดล้อมความเสี่ยงและลักษณะของพอร์ตที่ต่างกัน

การจัดอันดับความเสี่ยงและการประเมินความเสี่ยงด้านเครดิต

การประเมินความเสี่ยงด้านเครดิตมีบทบาทสำคัญ โดยพิจารณาทั้งในเรื่องการตัดสินใจและประสบการณ์ในการที่จะรับความเสี่ยงและบริหารความเสี่ยงของพอร์ต ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักสำหรับความยั่งยืนในการลงทุนและการได้รับความใส่ใจจากผู้บริหารระดับสูง

สำหรับพอร์ต IRB ระบบการจัดอันดับความเสี่ยงของธนาคารเป็นไปตามมาตรฐานซึ่งใช้สำหรับทั้ง Wholesale และ Consumer Banking การจัดอันดับความเสี่ยงจะใช้เกณฑ์จากการประมาณการภายในของธนาคารถึงโอกาสผิดนัดชำระหนี้ในช่วงเวลาหนึ่งปีข้างหน้า โดยการประเมินลูกค้าหรือพอร์ตเทียบกับปัจจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ

การจัดอันดับความเสี่ยงของลูกค้าจะเริ่มต้นจาก 1 ถึง 14 โดยในบางระดับ แบ่งย่อยออกเป็น A, B, C หรือ D ระดับเครดิตที่มีตัวเลขน้อยแสดงถึงโอกาสผิดนัดชำระหนี้ที่ต่ำ อันดับความเสี่ยงตั้งแต่ 1A ถึง 12D กำหนดให้แก่ลูกค้าหรือพอร์ตที่มีคุณภาพ ส่วนอันดับ 13 และ 14 กำหนดให้แก่ลูกค้าด้วยคุณภาพหรือผิดนัดชำระหนี้²

ทั้งนี้ อันดับความเสี่ยงที่ธนาคารได้ทำการประเมินสำหรับลูกค้ากลุ่ม Wholesale ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อสะท้อนอันดับความเสี่ยงที่ลูกค้าอาจได้รับจากหน่วยงานจัดอันดับความเสี่ยงภายนอก หรือในทางกลับกันการจัดอันดับภายนอกก็ไม่ได้มีผลในการจัดอันดับความเสี่ยงภายในของธนาคารเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ปัจจัยต่างๆที่ใช้ในการประเมินความเสี่ยงของลูกค้าอาจมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ทำให้ลูกค้าที่มีอันดับความเสี่ยงสูงซึ่งประเมินโดยหน่วยงานจัดอันดับภายนอก มีแนวโน้มที่จะมีอันดับความเสี่ยงสูงซึ่งประเมินโดยธนาคารเช่นกัน

แบบจำลอง Advanced IRB ครอบคลุมความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญของธนาคารและใช้ในการประเมินความเสี่ยงทั้งในระดับลูกค้าและพอร์ต การกำหนดกลยุทธ์และการตัดสินใจเกี่ยวกับความเสี่ยงและอัตราผลตอบแทนของธนาคาร

² อันดับความเสี่ยง 12D ถูกใช้เฉพาะกับพอร์ตลูกค้ารายย่อยของ Consumer Banking

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

คณะกรรมการประเมินแบบจำลอง (Model Assessment Committee - MAC) เป็นผู้อนุมัติแบบจำลองในการวัดความเสี่ยงตามวิธี IRB โดยคณะกรรมการประเมินแบบจำลองให้การสนับสนุนคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงในการดูแลให้ความสามารถในการระบุและวัดความเสี่ยงเป็นไปตามความเป็นจริงและสม่ำเสมอ เพื่อให้การตัดสินใจในเรื่องการควบคุมความเสี่ยงและที่มาของความเสี่ยงกระทำโดยมีข้อมูลถูกต้อง ซึ่งก่อนที่แบบจำลองจะถูกพิจารณาโดยคณะกรรมการประเมินแบบจำลอง แบบจำลองจะถูกประเมินโดยทีมงานทดสอบแบบจำลองซึ่งแยกเป็นเอกเทศจากทีมงานที่พัฒนาและดูแลแบบจำลองซึ่งจะมีการสอบทานแบบจำลองเป็นประจำทุกปี โดยการสอบทานจะเกิดขึ้นเช่นกันหากผลที่ได้จากแบบจำลองแย่งลงอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับระดับที่กำหนดไว้ในระหว่างกระบวนการติดตามผลของแบบจำลอง

การอนุมัติสินเชื่อ

CB Credit Committee (CBCC) หรือ WB Credit Committee (WBCC) เป็นผู้พิจารณาและอนุมัติระดับความเสี่ยงด้านเครดิตให้แก่คู่สัญญาบุคคล กลุ่มคู่สัญญาที่เกี่ยวข้องกันและพอร์ตสินเชื่อรายย่อย โดยคณะกรรมการทั้งสองได้รับอำนาจจากคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงมอบอำนาจในการอนุมัติสินเชื่อให้แก่ Country Chief Risk Officer (CCRO) และ Country Credit Head Consumer Bank (CCH) โดยบุคคลทั้งสองมีการมอบอำนาจด้านสินเชื่อให้แก่ผู้ได้บังคับบัญชาโดยตรงของตน ทั้งนี้ ระดับของอำนาจอนุมัติสินเชื่อที่มอบหมายขึ้นอยู่กับระดับการตัดสินใจและประสบการณ์ของผู้มอบหมาย รวมทั้งระดับความเสี่ยงที่ปรับแล้ว (risk-adjusted scale) ซึ่งคำนึงถึงประมาณการความสูญเสียสูงสุดที่อาจเกิดขึ้นจากลูกค้าหรือพอร์ตหนึ่งๆ

บทบาทในการริเริ่มและอนุมัติสินเชื่อจะแยกจากกัน ยกเว้นเพียงไม่กี่กรณีเท่านั้น ซึ่งในกรณียกเว้นดังกล่าว ผู้ให้สินเชื่อสามารถอนุมัติในระดับที่จำกัดภายในปัจจัยความเสี่ยงที่กำหนดไว้เท่านั้น

ความเสี่ยงจากการกระจุกตัว

ความเสี่ยงจากการกระจุกตัวของสินเชื่อได้รับการจัดการให้อยู่ภายในขอบเขตการกระจุกตัวที่กำหนดตามรายคู่สัญญาหรือกลุ่มคู่สัญญาที่เกี่ยวข้องกัน โดยมีการกำหนดตามประเทศและอุตสาหกรรมสำหรับ Wholesale Banking และตามรายผลิตภัณฑ์และประเทศสำหรับ Consumer Banking อีกทั้งมีการกำหนดและติดตามเป้าหมายเพิ่มเติมสำหรับเรื่องการกระจุกตัวตามการจัดอันดับสินเชื่อ

การติดตามควบคุมสินเชื่อ

ธนาคารติดตามควบคุมความเสี่ยงด้านเครดิต ผลการดำเนินการของพอร์ต และแนวโน้มภายนอกที่อาจกระทบต่อผลการจัดการความเสี่ยงเป็นประจำ มีการนำเสนอรายงานการจัดการความเสี่ยงภายในต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

เสี่ยง ซึ่งรายงานประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยรอบด้านต่างๆ อันได้แก่ ภาวะการเมืองและแนวโน้มเศรษฐกิจ การผิณดชำระหนี้ การด้อยมูลค่างของสินเชือ และ IRB portfolio metrics ต่างๆ ซึ่งรวมถึง credit grade migration

WBCC คือคณะกรรมการชด่วยอยภายใต้คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง WBCC ประชุมเป็นประจำเพื่อประเมินผลกระทบของเหตุการณ์ภายนอกและแนวโน้มพอร์ตความเสี่ยงด้านเครดิตของ Wholesale Banking รวมทั้งการกำหนดและดำเนินการตอบสนองในแง่ของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง มาตรฐานการ underwriting นโยบายและวิธีการด้านความเสี่ยงที่เหมาะสม

ทั้งนี้ มีระบบการวางสัญญาณเตือนแต่เนิ่นๆ สำหรับลูกค้าหรือพอร์ตที่แสดงสัญญาณอ่อนแอหรือเสื่อมถอยทางการเงิน ตัวอย่างเช่น กรณีที่ฐานะของลูกค้าในอุตสาหกรรมถดถอยลง การผิดข้อตกลง การไม่ปฏิบัติตามภาระผูกพัน หรือมีประเด็นอันเกี่ยวเนื่องกับเรื่องกรรมสิทธิ์หรือการจัดการ

บัญชีและพอร์ตดังกล่าวจะต้องผ่านกระบวนการสอบทานโดยละเอียดซึ่งควบคุมโดย Early Alert Committee โดยจะมีการประเมิน account plans ใหม่และตกลงเรื่องการดำเนินการแก้ไข ซึ่งการดำเนินการแก้ไขจะรวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียง การลดระดับความเสี่ยง การเพิ่มหลักทรัพย์ การออกจากบัญชีหรือการย้ายบัญชีไปอยู่ในความควบคุมของ Group Special Assets Management (GSAM) อันเป็นหน่วยงานบริหารสินทรัพย์กลุ่มพิเศษของธนาคาร

สำหรับ Consumer Banking จะมีการติดตามแนวโน้มการไม่สามารถชำระหนี้ตามกำหนดเวลาของพอร์ตอย่างต่อเนื่องและโดยละเอียด รวมทั้งการติดตามพฤติกรรมลูกค้ารายบุคคลและใช้พิจารณาในการตัดสินใจให้กู้ยืม บัญชีที่เกินกำหนดชำระจะตกอยู่ภายใต้กระบวนการเรียกเก็บซึ่งจัดการเป็นเอกเทศโดย Risk function Charged-off accounts จัดการโดยทีมงานที่เชี่ยวชาญด้านการเรียกคืน

การจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) กระทำอยู่ภายใน Consumer Banking โดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อยสองกลุ่ม คือกลุ่มธุรกิจขนาดเล็กและวิสาหกิจขนาดกลาง ซึ่งจัดตามยอดขายประจำปีของคู่สัญญา กระบวนการสินเชื่อได้รับการกลั่นกรองเพิ่มเติมตามระดับความเสี่ยง ระดับความเสี่ยงที่มากขึ้นจะได้รับการจัดการด้วยวิธี Discretionary Lending ตามวิธีการของ Wholesale Banking และระดับความเสี่ยงที่น้อยลงจะได้รับการจัดการผ่าน Programmed Lending ตามวิธีการของ Consumer Banking

ตาราง 7 ถึง 14 ด้านล่างแสดงยอดคงเหลือของสินทรัพย์ในงบดุลและนอกงบดุลก่อนพิจารณาผลจากการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk Mitigation) ตารางเหล่านี้เสนอยอดคงเหลือในด้านต่างๆ อาทิ ยอดคงเหลือเงินให้กู้ยืมแบ่งตามประเทศหรือพื้นที่ภูมิศาสตร์ของลูกค้า ตารางเหล่านี้ยังแสดงจำนวนเงินตั้งสำรอง (Provision) และตัดจำหน่าย (Charge-offs) ของธนาคารด้วย

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

ตารางที่ 7: มูลค่ายอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลที่สำคัญก่อนพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	31 ธ.ค. 53
1. สินทรัพย์ในงบดุล	
1.1 เงินให้สินเชื่อรวมสุทธิ ^{1/} (รวมรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน)	156,524
1.2 เงินลงทุนในตราสารหนี้สุทธิ ^{2/}	42,833
1.3 เงินฝาก (รวมดอกเบี้ยค้างรับ)	2,318
2. รายการนอกงบดุล ^{3/}	
2.1 การรับอาวัลตัวเงิน การค้ำประกันการกู้ยืมเงิน และเลตเตอร์ออฟเครดิต	3,843
2.2 สัญญาอนุพันธ์นอกตลาด ^{4/}	2,308,428
2.3 วงเงินที่ยังมิได้เบิกใช้ซึ่งธนาคารพาณิชย์ได้ผูกพันไว้แล้ว	13,759
2.4 ธุรกรรมตลาดซื้อคืน	16,146

^{1/} รวมดอกเบี้ยค้างรับ และสุทธิหลังหักรายได้การตัดบัญชี ค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญ และค่าเผื่อการปรับมูลค่าจากการปรับโครงสร้างหนี้ และรวมเงินให้สินเชื่อสุทธิของรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงินด้วย

^{2/} ไม่รวมดอกเบี้ยค้างรับ และสุทธิหลังค่าเผื่อการปรับมูลค่าของหลักทรัพย์ และค่าเผื่อการด้อยค่าของหลักทรัพย์

^{3/} ก่อนคุณค่าแปลงสภาพ

^{4/} รวมถึงอนุพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุนด้วย

ตารางที่ 8 : มูลค่ายอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลที่สำคัญก่อนการพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตจำแนกตามประเทศหรือภูมิภาคของลูกหนี้

หน่วย : ล้านบาท

31 ธ.ค. 53

รายการ	ประเทศ ไทย	กลุ่มเอเชีย แปซิฟิก ไม่รวม ประเทศ ไทย	กลุ่ม อเมริกา เหนือและ ละตินอเมริกา	กลุ่ม แอฟริกา และ ตะวันออก กลาง	กลุ่ม ยุโรป	รวม
สินทรัพย์ในงบดุล						
เงินให้สินเชื่อรวมสุทธิ ^{1/}	153,863	1,294	438	-	929	156,524
เงินลงทุนในตราสารหนี้สุทธิ ^{2/}	42,758	-	-	75	-	42,833

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

เงินฝาก (รวมดอกเบี้ยค้างรับ)	945	317	-	-	1,056	2,318
รวม	197,566	1,611	438	75	1,985	201,675
รายการนอกงบดุล ^{3/}						
การรับอาวัลตัวเงิน, การค้า						
ประกันการกู้ยืมเงิน และเลต	2,801	452	83	92	415	3,843
เตอร์ออฟเครดิต						
สัญญาอนุพันธ์นอกตลาด	959,415	169,796	289,902	1,738	887,577	2,308,428
วงเงินที่ยังมิได้เบิกใช้ซึ่งผูกพัน						
ไว้แล้ว	12,767	87	905	-	-	13,759
ธุรกรรมตลาดซื้อคืน	-	16,146	-	-	-	16,146
รวม	974,983	186,481	290,890	1,830	887,992	2,342,176

^{1/} รวมดอกเบี้ยค้างรับ และสุทธิหลังหักรายได้จากการตัดบัญชี ค่าเผื่อนหนี้สงสัยจะสูญ และค่าเผื่อการปรับมูลค่าจากการปรับโครงสร้างหนี้ และรวมเงินให้สินเชื่อสุทธิของรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงินด้วย

^{2/} ไม่รวมดอกเบี้ยค้างรับ และสุทธิหลังค่าเผื่อการปรับมูลค่าของหลักทรัพย์ และค่าเผื่อการด้อยค่าของหลักทรัพย์

^{3/} ก่อนคุณค่าแปลงสภาพ

ตารางที่ 9 : มูลค่ายอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลที่สำคัญก่อนพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต จำแนกตามอายุสัญญาที่เหลือ

หน่วย : ล้านบาท

31 ธ.ค. 53

รายการ	อายุไม่เกิน 1 ปี	อายุเกิน 1 ปี	รวม
1. สินทรัพย์ในงบดุล	111,535	90,140	201,675
1.1 เงินให้สินเชื่อรวมสุทธิ ^{1/}	89,778	66,746	156,524
1.2 เงินลงทุนในตราสารหนี้สุทธิ ^{2/}	19,741	23,092	42,833
1.3 เงินฝาก (รวมดอกเบี้ยค้างรับ)	2,016	302	2,318
2. รายการนอกงบดุล ^{3/}	1,234,831	1,107,345	2,342,176
2.1 การรับอาวัลตัวเงิน การค้าประกันการกู้ยืมเงิน และเลตเตอร์ออฟเครดิต	3,812	31	3,843
2.2 สัญญาอนุพันธ์นอกตลาด	1,209,312	1,099,116	2,308,428
2.3 วงเงินที่ยังมิได้เบิกใช้ซึ่งผูกพันไว้แล้ว (Undrawn committed line)	5,561	8,198	13,759
2.4 ธุรกรรมตลาดซื้อคืน	16,146	-	16,146

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

^{1/} รวมดอกเบี้ยค้างรับ และสุทธิหลังหักรายได้จากการตัดบัญชี ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ และค่าเผื่อการปรับมูลค่าจากการปรับโครงสร้างหนี้ และรวมเงินให้สินเชื่อสุทธิของรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงินด้วย

^{2/} ไม่รวมดอกเบี้ยค้างรับ และสุทธิหลังค่าเผื่อการปรับมูลค่าของหลักทรัพย์ และค่าเผื่อการด้อยค่าของหลักทรัพย์

^{3/} ก่อนคุณค่าแปลงสภาพ

^{4/} รวมอนุพันธ์ด้านตราสารทุน

ยอดคงเหลือของสินทรัพย์ในงบดุลและนอกงบดุลก่อนการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk Mitigation) แบ่งตามวันครบกำหนดของ EAD ของประเภทสินทรัพย์ ประมาณร้อยละ 53 ของสินเชื่อธนาคารที่ให้แก่ลูกค้าเป็นแบบระยะสั้น โดยมีอายุตามสัญญาหนึ่งปีหรือน้อยกว่านั้น พอร์ต Wholesale Banking ส่วนใหญ่เป็นแบบระยะสั้น โดยร้อยละ 99 ของ EAD มีอายุคงเหลือตามสัญญาหนึ่งปีหรือน้อยกว่านั้น

ตารางที่ 10: มูลค่ายอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ และเงินลงทุนในตราสารหนี้ก่อนพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต จำแนกตามประเทศหรือภูมิภาคของลูกค้าและตามเกณฑ์การจัดชั้นที่ ธปท. กำหนด

หน่วย: ล้านบาท

31 ธ.ค.53

ประเทศหรือภูมิภาคของลูกค้า	เงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ ^{1/}						เงินลงทุนในตราสารหนี้สงสัยจะสูญ
	ปกติ	กล่าวถึงเป็นพิเศษ	ต่ำกว่ามาตรฐาน	สงสัย	สงสัยจะสูญ	รวม	
1. ประเทศไทย	150,540	3,063	213	183	1,304	155,303	292
2. กลุ่มเอเชียแปซิฟิก ไม่รวมประเทศไทย	1,294	-	-	-	-	1,294	-
3. กลุ่มอเมริกาเหนือและละตินอเมริกา	438	-	-	-	-	438	-
4. กลุ่มแอฟริกาและตะวันออกกลาง	-	-	-	-	-	-	-
5. กลุ่มยุโรป	928	-	-	-	-	928	-
รวม	153,200	3,063	213	183	1,304	157,963	292

^{1/} รวมเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับของรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

ยอดคงเหลือของเงินให้กู้ยืมและดอกเบี้ยคงค้างและเงินลงทุนในตราสารหนี้ถูกแยกย่อยตามสถานที่ตั้งบัญชีของสินเชื่อกับสินเชื่อบริษัทใหญ่ของธนาคารเป็นสินเชื่อในประเทศ (ประมาณร้อยละ 98 ของสินเชื่อทั้งหมด)

ตารางที่ 11: มูลค่าของเงินสำรองที่กันไว้ (General provision และ Specific provision) และหนี้สูญที่ตัดออกจากบัญชีระหว่างงวด สำหรับเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยคงค้างรับและเงินลงทุนในตราสารหนี้ จำแนกตามประเทศหรือภูมิภาค

หน่วย: ล้านบาท

31 ธ.ค.53

ประเทศหรือภูมิภาคของลูกค้า	เงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยคงค้างรับ ^{1/}		มูลค่าหนี้สูญที่ตัดออกจากบัญชีระหว่างงวด	เงินลงทุนในตราสารหนี้ Doubtful loss
	General provision	Specific provision		
1. ประเทศไทย		1,439	1,329	292
2. กลุ่มเอเชียแปซิฟิก ไม่รวมประเทศไทย		-	-	-
3. กลุ่มอเมริกาเหนือและละตินอเมริกา		-	-	-
4. กลุ่มแอฟริกาและตะวันออกกลาง		-	-	-
5. กลุ่มยุโรป		-	-	-
รวม	1,824	1,439	1,329	292

^{1/} รวมเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยคงค้างรับของรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน

เงินตั้งสำรองของธนาคารมียอดรวม 3,263 ล้านบาท ซึ่งประกอบด้วย general provision (1,824 ล้านบาท) และ specific provision (1,439 ล้านบาท) ธนาคารยังมีรายการตัดจำหน่ายและค่าเผื่อสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้จำนวน 1,329 ล้านบาทและ 292 ล้านบาทตามลำดับ

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

ตารางที่ 12: มูลค่ายอดคงค้างเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับก่อนพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต จำแนกตามประเภทธุรกิจ และเกณฑ์การจัดชั้นที่ ธปท. กำหนด

หน่วย: ล้านบาท

31 ธ.ค.53

ประเภทธุรกิจ	ปกติ	กล่าวถึงเป็นพิเศษ	ต่ำกว่ามาตรฐาน	สงสัย	สงสัยจะสูญเสีย	รวมทั้งสิ้น
การเกษตรและเหมืองแร่	1,796	-	-	-	8	1,804
อุตสาหกรรมการผลิตและการพาณิชย์	26,015	2,504	2	67	879	29,467
ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง	4,074	7	1	2	122	4,206
การสาธารณูปโภคและบริการ	12,060	56	-	4	84	12,204
สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	24,001	138	98	73	71	24,381
อื่น ๆ	85,254	358	112	37	140	85,901
รวม	153,200	3,063	213	183	1,304	157,963

ตารางที่ 13: มูลค่าของเงินสำรองที่กันไว้ (General provision และ Specific provision) และมูลค่าของหนี้สูญที่ตัดออกจากบัญชีระหว่างงวดสำหรับเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับจำแนกตามประเภทธุรกิจ

หน่วย: ล้านบาท

31 ธ.ค.53

ประเภทธุรกิจ	General provision	Specific provision	มูลค่าหนี้สูญที่ตัดออกจากบัญชีระหว่างงวด
การเกษตรและเหมืองแร่		6	-
อุตสาหกรรมการผลิตและการพาณิชย์		922	243
ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง		108	10
การสาธารณูปโภคและบริการ		86	17
สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย		74	6

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

อื่น ๆ		243	1,053
รวม	1,824	1,439	1,329

ตารางที่ 14: การเปลี่ยนแปลงมูลค่าของเงินสำรองที่กันไว้ (General provision และ Specific provision) สำหรับเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ *

หน่วย : ล้านบาท

31 ธ.ค. 53

รายการ	General provision	Specific provision	รวม
เงินสำรองที่กันไว้ต้นงวด	977	2,113	3,090
หนี้สูญที่ตัดออกจากบัญชีระหว่างงวด		(1,329)	(1,329)
เงินสำรองที่กันไว้เพิ่มหรือลดระหว่างงวด	847	655	1,502
เงินสำรองอื่น (เงินสำรองที่กันไว้สำหรับขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน เงินสำรองที่กันไว้สำหรับการควมรวม หรือขายกิจการ)	-	-	-
เงินสำรองที่กันไว้คงเหลือปลายงวด	1,824	1,439	3,263

* รวมเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับของรายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน

5.2 Internal Ratings Based Approach สำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต

ธนาคารใช้วิธี AIRB ในการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตสำหรับพอร์ตส่วนใหญ่ ซึ่งทำให้ธนาคารสามารถใช้การประมาณการภายในสำหรับ Probability of Default (PD), Loss Given Default (LGD), Exposure at Default (EAD) และ Credit Conversion Factor (CCF) ในการกำหนดน้ำหนักความเสี่ยงของสินทรัพย์

PD คือโอกาสที่ลูกหนี้จะไม่ปฏิบัติตามภาระผูกพันของตน ธนาคารต้องประมาณการ PD ภายในของตนเองสำหรับผู้กู้ยืมทุกรายในแต่ละเกรด EAD คือปริมาณความเสี่ยงที่คาดไว้สำหรับลูกหนี้รายหนึ่งๆ เมื่อมีการผิดนัด CCF คือปัจจัยกำหนดที่จำลองขึ้นเป็นการภายในโดยอาศัยเกณฑ์จากประสบการณ์ในอดีตเพื่อกำหนดจำนวนที่คาดว่าจะมีการเบิกใช้จากส่วนที่ยังไม่ได้เบิกใช้ของวงเงินสินเชื่อที่มีการผูกพันแล้ว LGD คืออัตราร้อยละของ EAD ที่ผู้ให้กู้ยืมคาดว่าจะสูญเสียในกรณีที่ลูกหนี้ผิดนัด

สินทรัพย์ทั้งหมดภายใต้วิธี AIRB มีแบบจำลองในการประเมิน PD, LGD และ EAD/CCF ซึ่งพัฒนาขึ้นเพื่อสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจด้านเครดิต ซึ่งสินทรัพย์เสี่ยงตามวิธี AIRB กำหนดโดยสูตรเฉพาะของหน่วยงานผู้กำกับดูแลโดย

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

ขึ้นอยู่กับผลประมาณการ PD, LGD, EAD และ CCF ของธนาคาร การพัฒนา การใช้ และการกำกับดูแลแบบจำลองตามวิธี AIRB มีกล่าวไว้โดยละเอียดในตอนท้าย 5.5 Internal Ratings Based Models

ตารางด้านล่างแสดงยอดคงเหลือของสินทรัพย์ในงบดุลและนอกงบดุลสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตตามวิธี AIRB

ตารางที่ 15 : มูลค่ายอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการนอกงบดุล* แยกตามประเภทสินทรัพย์โดยวิธี AIRB

หน่วย : ล้านบาท

31 ธ.ค. 53

ประเภทสินทรัพย์	สินทรัพย์ในงบดุล	สินทรัพย์นอกงบดุล**	รวม
1. ลูกหนี้ปกติ			
1.1 ลูกหนี้ภาครัฐบาล สถาบันการเงิน และธุรกิจเอกชน	143,054	129,854	272,908
1.2 ลูกหนี้รายย่อย			
1.2.1 สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	-	-	-
1.2.2 วงเงินสินเชื่อหมุนเวียนเพื่อรายย่อย	7,354	21,832	29,186
1.2.3 สินเชื่อรายย่อยอื่น	7,437	-	7,437
1.3 ฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุน	114	-	114
1.4 สินทรัพย์อื่น	64,261	-	64,261
2. ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้	717	168	885
3. First-to-default credit derivatives และ Securitisation	-	-	-
รวม	222,937	151,854	374,791

* หลังคูณด้วยค่าแปลงสภาพ และ Specific provision

** รวมรายการ Repo-style transaction ทุกรายการ (รวมถึงธุรกรรม Reverse repo ด้วย)

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

ตารางที่ 16: มูลค่าของวงเงินที่ยังไม่ได้เบิกใช้หลังคูณ CCF และค่า CCF ถ่วงน้ำหนักด้วย EAD สำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตโดยวิธี AIRB แยกตามประเภทสินทรัพย์

หน่วย : ล้านบาท

31 ธ.ค. 53

ประเภทสินทรัพย์	วงเงินที่ยังไม่ได้เบิกใช้	
	หลังคูณ CCF	ค่าเฉลี่ย CCF ถ่วง นน .ด้วย EAD
ลูกหนี้ภาครัฐบาล สถาบันการเงิน และธุรกิจเอกชน*	10,969	11.49%
ฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุน โดยวิธี PD/LGD	-	-
รวม	10,969	11.49%

* รวมลูกหนี้ที่รับเข้ามา

5.3 Standardised Approach สำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต

สำหรับลูกหนี้ภาครัฐบาล สถาบันการเงินและธุรกิจเอกชนที่ได้รับการจัดอันดับความเสี่ยงจากหน่วยงานจัดอันดับภายนอก (External Credit Assessment Institutions - ECAI) น้ำหนักความเสี่ยงจะถูกกำหนดจากอันดับความเสี่ยงจากหน่วยงานภายนอกดังกล่าว ทั้งนี้ หน่วยงานจัดอันดับความเสี่ยงภายนอกที่ได้รับอนุมัติจาก ธปท. ประกอบด้วย Moody's, Standard & Poor's และ Fitch ซึ่งธนาคารได้ใช้อันดับความเสี่ยงจากหน่วยงานจัดอันดับความเสี่ยงภายนอกเป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาในการดำเนินธุรกิจ โดยอันดับความเสี่ยงของคู่สัญญาที่ถูกกำหนดในทันทีที่ความสัมพันธ์กับลูกค้าเริ่มขึ้นจะถูกตรวจสอบและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ

ธนาคารใช้วิธี Standardised Approach ในการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงสำหรับกลุ่มสินทรัพย์หลักดังต่อไปนี้

1. สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย
2. สินเชื่อรถยนต์
3. สินเชื่อสำหรับวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง (ธุรกิจที่มียอดขายน้อยกว่า 1,000 ล้านบาทต่อปี)
4. การให้กู้ยืมโดยรับโอนลูกหนี้ (Receivable Services)
5. สินเชื่อเพื่อพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่ก่อรายได้ (Income-Producing Real Estate - IPRE)

โดยธนาคารมีแผนกำหนดการใช้วิธี IRB ให้ครอบคลุมการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงอย่างน้อยร้อยละ 85 ภายในปี 2555

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

ทั้งนี้ วิธี Standardised Approach สำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตถือว่าเป็นวิธีที่มีความซับซ้อนน้อยที่สุด เป็นวิธีประเมินความเสี่ยงด้านเครดิตจากน้ำหนักความเสี่ยงที่มีลักษณะคงที่ ซึ่งน้ำหนักความเสี่ยงดังกล่าวจะถูกกำหนดตามประเภทของสินทรัพย์โดย ธปท.

ตารางด้านล่างแสดงยอดคงเหลือของสินทรัพย์ในงบดุลและนอกงบดุลสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตตามวิธี SA

ตารางที่ 17 : มูลค่ายอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการนอกงบดุล* แยกตามประเภทสินทรัพย์ โดยวิธี SA

หน่วย : ล้านบาท

31 ธ.ค. 53

ประเภทสินทรัพย์	สินทรัพย์ในงบ		รายการนอกงบ
	ดุล	ดุล**	รวม
1. ลูกหนี้ที่ไม่ด้อยคุณภาพ			
1.1 ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลาง ^{1/}	-	411	411
1.2 ลูกหนี้สถาบันการเงิน และบริษัทหลักทรัพย์ ^{2/}	4,911	-	4,911
1.3 ลูกหนี้ธุรกิจเอกชน ^{3/}	9,334	1,016	10,350
1.4 ลูกหนี้รายย่อย	10,482	120	10,602
1.5 สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	24,140	27	24,167
1.6 สินทรัพย์อื่น	-	-	-
2. ลูกหนี้ด้อยคุณภาพ^{4/}	325	1	326
3. First-to-default credit derivatives และ Securitisation	-	-	-
รวม	49,192	1,575	50,767

* หลังคูณด้วยค่าแปลงสภาพ และ Specific provision

** รวมรายการ Repo-style transaction ทุกรายการ (รวมถึงธุรกรรม Reverse repo ด้วย)

^{1/} รวมถึงลูกหนี้ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs) รวมถึงลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ได้รับน้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้ภาครัฐบาล

^{2/} รวมถึงลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐและรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ได้รับน้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้สถาบันการเงิน

^{3/} รวมถึงลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ได้รับน้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้ธุรกิจเอกชน

^{4/} ในส่วนที่ไม่มีการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต น้ำหนักความเสี่ยงขึ้นอยู่กับสัดส่วนของเงินสำรองที่กันไว้ต่อยอดหนี้ทั้งสิ้น

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

5.4 การปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk Mitigation)

ความสูญเสียด้านสินเชื่อที่อาจเกิดจากบัญชีลูกค้าหรือพอร์ตหนึ่งๆ ได้รับการปรับลดโดยใช้เครื่องมือต่างๆ อาทิ หลักประกัน การประกันภัยสินเชื่อ อนุพันธ์เครดิต และการค้ำประกันอื่นๆ โดยมีการประเมินความน่าเชื่อถือของตัวปรับลดเหล่านี้อย่างระมัดระวัง ทั้งนี้มีการพิจารณาในด้านความสามารถในการใช้บังคับตามกฎหมาย ความสัมพันธ์ของมูลค่าตลาดของหลักประกัน และความเสี่ยงของคู่สัญญาในฐานะผู้ค้ำประกัน

นโยบายการปรับลดความเสี่ยงกำหนดคุณสมบัติของประเภทหลักประกัน หลักประกันที่สามารถปรับลดความเสี่ยงได้รวมถึง เงินสด อสังหาริมทรัพย์เพื่อการอยู่อาศัย การพาณิชย์และการอุตสาหกรรม สินทรัพย์ถาวรดังเช่น ยานยนต์ เครื่องบิน โรงงานและเครื่องจักร หลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด สินค้าโภคภัณฑ์ หนังสือค้ำประกันธนาคารและหนังสือเครดิต ธนาคารยังทำสัญญา collateralised reverse repurchase ด้วย

ในกรณีที่การใช้การค้ำประกันหรืออนุพันธ์เครดิตเป็นตัวปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk Mitigation – CRM) จะมีการประเมินและกำหนดความน่าเชื่อถือของผู้ค้ำประกันโดยใช้กระบวนการอนุมัติสินเชื่อ นอกไปจากของลูกหนี้หรือคู่สัญญาหลัก ประเภทหลักของผู้ค้ำประกันรวมถึงหนังสือค้ำประกันธนาคาร บริษัทประกันภัย บริษัทแม่ ผู้ถือหุ้นและ export credit agencies ส่วนอนุพันธ์เครดิตจะใช้ภายใต้การควบคุม โดยดูจากความผันผวนที่คาด เนื่องจากอาจมีผลกระทบต่อความผันผวนด้านรายได้

การกำหนดมูลค่าหลักประกันกระทำตามนโยบายปรับลดความเสี่ยง ซึ่งกำหนดความถี่ในการตีราคาสำหรับหลักประกันประเภทต่างๆ ตามระดับความผันผวนด้านราคาของหลักประกันแต่ละประเภทและลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่รองรับ (underlying product) หรือระดับความเสี่ยง หลักประกันที่ถือไว้สำหรับสินเชื่อด้อยคุณภาพจะคงไว้ที่มูลค่ายุติธรรม

ธนาคารใช้ bilateral และ multilateral netting เพื่อลด pre-settlement และ settlement counterparty risk โดย pre-settlement risk exposures จะถูกหักกลบโดยใช้เอกสารหักกลบฉบับสองฝ่าย (bilateral netting documentation) ในเขตอำนาจที่ได้รับอนุมัติตามกฎหมาย ส่วน settlement exposures จะถูกหักกลบโดยใช้ระบบ Delivery vs Payments หรือ Payment vs Payments

Wholesale Banking

กระบวนการจัดการและรับรู้การปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตควบคุมโดยนโยบายซึ่งกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติที่ต้องปฏิบัติให้ครบถ้วน เพื่อให้การปรับลดนั้นมีประสิทธิผล โดยคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- ควรหลีกเลี่ยงความเสี่ยงต่อตัวปรับลดความเสี่ยงหรือคู่สัญญาหนึ่งๆ ที่มากเกินไป โดยต้องรักษามาตรฐานการปรับลดการกระจุกตัวของหลักประกันทั้งในระดับพอร์ตและระดับคู่สัญญา

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

- ตัวปรับลดความเสี่ยงไม่ควรสัมพันธ์กับสินทรัพย์อ้างอิงในลักษณะที่การผิวนัดจะเกิดขึ้นพร้อมกับการลดค่าลงของ Forced Sale Value (FSV) ของหลักประกัน
- ในกรณีที่มี currency mismatch ควรใช้ส่วนลด (haircuts) เพื่อป้องกันความผันผวนของเงินตรา
- ต้องได้รับความเห็นชอบทางกฎหมายพร้อมทั้งความครบถ้วนของเอกสารทางกฎหมาย และ
- มีการทบทวนและการควบคุมในกรณีที่มี maturity mismatch ระหว่างหลักประกันและความเสี่ยง

สำหรับตัวปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตทั้งหมดที่เป็นไปตามเกณฑ์นโยบาย จะมีการใช้วิธีการอันชัดเจนเพื่อดูแลให้มีการบันทึกและปรับปรุงมูลค่าของหลักประกันอ้างอิง (underlying collateral) อย่างถูกต้องและเป็นประจำ

Consumer Banking

การใช้หลักประกันอย่างมีประสิทธิภาพคือเครื่องมือสำคัญในการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตของ Consumer Banking หลักประกันที่ Consumer Banking ยอมรับจะอยู่ในข้อเสนอมลิตภัณฑ์ซึ่งอนุมัติโดยเจ้าหน้าที่สินเชื่ออาวุโสที่ได้รับมอบอำนาจ

เงินให้สินเชื่อที่ได้รับการจัดประเภทเป็นแบบมีหลักประกัน หลักประกันนั้นจะต้องเป็นที่ยอมรับ รวมทั้งต้องมีการตีมูลค่าทรัพย์สินทั้งหมดที่นำมาจำนำและต้องมีตลาดรองที่มีสภาพคล่องสำหรับขายต่อหลักประกัน (secondary resale market) โดยต้องมีการเก็บเอกสารหลักฐานเพื่อให้ Consumer Banking สามารถจำหน่ายสินทรัพย์นั้นได้แม้ปราศจากความร่วมมือของเจ้าของสินทรัพย์ ในกรณีที่จำเป็น

ต้องมีการประเมินราคาหลักประกันเป็นประจำตามนโยบายปรับลดความเสี่ยงของธนาคาร ซึ่งกำหนดทั้งกระบวนการในการตีราคาและความถี่ของการตีราคาสำหรับหลักประกันประเภทต่างๆ ความถี่ในการตียราคากำหนดจากระดับความผันผวนด้านราคาของหลักประกันแต่ละประเภทและลักษณะของผลิตภัณฑ์อ้างอิงหรือระดับความเสี่ยง มีการทดสอบภาวะวิกฤติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงมูลค่าหลักประกันสำหรับพอร์ตที่สำคัญเพื่อช่วยผู้บริหารระดับสูงในการควบคุมความเสี่ยงในพอร์ตเหล่านั้น หลักประกันที่เป็นวัตถุต้องมีการประกันภัยสำหรับความเสี่ยงทั้งหมด ตลอดเวลา โดยธนาคารเป็นผู้รับเงินค่าสินไหมทดแทนภายใต้กรมธรรม์ประกันภัย ต้องมีวิธีการอันละเอียดเกี่ยวกับการจัดการหลักประกันสำหรับแต่ละธุรกิจ

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

5.5 Internal Rating Based Models

การกำกับดูแลแบบจำลอง (Model Governance)

ธนาคารใช้แบบจำลอง AIRB ในการคำนวณ Probability of Default (PD), Loss Given Default (LGD) และ Exposure at Default (EAD) ดังที่แสดงผลในหัวข้อนี้ ซึ่งผลที่ได้มีมุมมองแบบระยะยาวในเรื่อง Regulatory Expected Loss อันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการคำนวณเงินกองทุนตามกฎหมายแบบรอบคอบ

SCB Group Risk และ Consumer Banking and Wholesale Banking risk functions เป็นผู้พัฒนาแบบจำลอง โดยกระบวนการพัฒนาแบบจำลองได้รับการดำเนินการและจัดเก็บเอกสารตามเกณฑ์เฉพาะซึ่งกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการพัฒนาแบบจำลอง ทีมงานทดสอบความถูกต้องของแบบจำลองมีการรายงานต่อ Group Chief Credit Officer จะทดสอบแบบจำลอง AIRB ทั้งหมดที่พัฒนาโดย SCB Group เป็นรายปี ดังนั้นจึงคงความเป็นอิสระจากกระบวนการสร้างแบบจำลอง ผลที่ได้จากการทดสอบแบบจำลองจะถูกนำเสนอต่อคณะกรรมการประเมินแบบจำลอง ซึ่งจะให้ข้อเสนอแนะการอนุมัติต่อ Consumer Banking and Wholesale Banking Risk Committees หน่วยงานผู้ตัดสินใจเหล่านี้ประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงาน ซึ่งมีบทบาทในการตรวจสอบสมมติฐานและประสิทธิภาพของแบบจำลองเพื่อการตัดสินใจทางธุรกิจ

ธนาคารได้มีการนำแบบจำลองซึ่งพัฒนาโดยกลุ่มสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ดมาใช้ โดยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการประเมินแบบจำลอง (MAC) ของธนาคาร ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง โดยมีหน้าที่พิจารณาและเสนอแนะกระบวนการพัฒนาแบบจำลองเพื่อให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยหน่วยงานกำกับดูแลของทางการ ซึ่งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงจะเป็นผู้อนุมัติการใช้แบบจำลอง

กระบวนการสอบทานแบบจำลองเกี่ยวข้องกับการประเมินแบบจำลองในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยประเมินจาก ข้อมูล ระบบและการกำกับดูแล ซึ่งจะรวมถึงการประเมิน

- สมมติฐานของแบบจำลอง
- ความสมเหตุสมผลของวิธีการทางเทคนิคที่ใช้
- การวัดผลการดำเนินการในเชิงสถิติและโดยการทดลองสังเกตการณ์
- ความเหมาะสมของการใช้แบบจำลองตามวัตถุประสงค์
- การใช้แบบจำลองและโครงสร้างพื้นฐาน
- ความถูกต้องและน่าเชื่อถือของข้อมูลรวมทั้งข้อมูลในอดีต
- การตอบสนองของแบบจำลองต่อความเปลี่ยนแปลงด้านสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก - ขอบเขตที่แบบจำลองตอบสนองได้ทันเวลาหรือการวัดความเสี่ยงตามรอบระยะเวลาที่กำหนด
- มาตรฐานการติดตามควบคุมแบบจำลอง และการปรับเปลี่ยน

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

- ระดับความระมัดระวัง (conservatism)

การพัฒนาแบบจำลอง PD

กลุ่มสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ดและธนาคารใช้เทคนิคหลากหลายในการพัฒนาแบบจำลอง PD ในแต่ละกรณี วิธีการที่เหมาะสมจะกำหนดจากสภาพพร้อมใช้และความเหมาะสมของข้อมูลทั้งภายในและภายนอก

หากเห็นว่าข้อมูลมีจุดอ่อน ดังเช่นข้อมูลประวัติมีน้อยเกินไปหรือกรณีผิดนัดน้อยไป จะใช้ความระมัดระวัง (conservatism) ตามสมควรในการคาดการณ์อัตราผิดนัด

วิธีการโดยทั่วไปแบ่งได้สามประเภท

Default History Based (Good-Bad) – กรณีที่มีจำนวนการผิดนัดเพียงพอ ธนาคารใช้วิธีการเชิงสถิติที่หลากหลายในการกำหนดโอกาสผิดนัดสำหรับความเสี่ยงที่มีอยู่ วิธีการเหล่านี้ต้องใช้ดุลพินิจที่สูงมากโดยการระบุลักษณะความเสี่ยงที่สามารถทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญ วิธีนี้ใช้ในการจัดอันดับ consumer and corporate exposures ส่วนใหญ่ของธนาคาร

Shadow Rating Approach – หากข้อมูลภายในของธนาคารไม่มีประวัติการผิดนัดที่เพียงพอ (ตัวอย่างเช่น พอร์ตที่มีการผิดนัดต่ำ) กลุ่มสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ดหรือธนาคารก็จะพัฒนาแบบจำลองซึ่งออกแบบมาเพื่อให้สะท้อนการจัดอันดับที่กระทำโดยสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอกที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งสถาบันเหล่านั้นมีฐานข้อมูลการผิดนัดสำหรับภาระสินเชื่อที่หลากหลาย โดยธนาคารนำผลการจัดอันดับภายนอกนี้มาพัฒนาเพื่อให้ได้ระบบการจัดอันดับลูกค้าในแบบเฉพาะของธนาคาร

Constrained Expert Judgement – สำหรับความเสี่ยงบางประเภท ไม่มีประวัติการผิดนัดภายในหรือภายนอกหรือน้อย ดังนั้น จึงไม่มีการให้อันดับภายนอกที่เชื่อถือได้ ในกรณีซึ่งมีน้อยมากดังกล่าว กลุ่มสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ดโดยอาศัยข้อมูลจากธนาคาร จะพัฒนาเค้าโครงเชิงปริมาณ ซึ่งรวมถึงความเห็นผู้เชี่ยวชาญของบุคลากรด้านการจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตของ กลุ่มสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ดเค้าโครงเหล่านี้เรียกว่า “knowledge based systems” และมีการทบทวนเป็นประจำในเรื่องผลที่ได้ในอดีต

การพัฒนาแบบจำลอง LGD

ผลของแบบจำลอง Wholesale Banking

แบบจำลอง Wholesale Banking ได้รับการพัฒนาจากชุดข้อมูลซึ่งดำเนินการมาเป็นทศวรรษ โดยรวมถึงประสบการณ์ผิดนัดและการชดเชยคืนจากวิกฤติการณ์การเงินในเอเชียในปี 2540 ข้อมูลนี้ใช้ในการตั้งค่าประมาณการ PD กับธนาคารและประสบการณ์ระยะยาวของธนาคาร อัตราผิดนัดจริง (point in time) จะแตกต่างจากภาวะ ‘through the cycle’ นี้ ในขณะที่เศรษฐกิจเคลื่อนตัวขึ้นสูงกว่าหรือต่ำกว่ามาตรฐานตามวัฏจักร (cyclical norms)

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

ประมาณการ AIRB PD คำนวณถึง ณ วันที่ 1 มกราคม 2553 และเทียบกับการสังเกตการณ์การผิดนัดตลอดถึง 31 ธันวาคม 2553 ประสิทธิภาพการสูญเสียสำหรับสถาบัน รัฐบาลกลางหรือธนาคารกลางมีเล็กน้อย ดังนั้น ประมาณการ PD สำหรับลูกหนี้ประเภทนี้จึงมีจำนวนผิดนัดที่ต่ำมาก

สำหรับรัฐบาลกลางหรือธนาคารกลาง ไม่มีการผิดนัดในปี 2553 อัตราผิดนัดจริงสำหรับลูกหนี้ภาคธุรกิจเอกชนและลูกหนี้สถาบันในปี 2553 ยังคงต่ำกว่าการประมาณการของแบบจำลอง AIRB เมื่อต้นปี 2553 อันสะท้อนผลผลิตเชิงบวกในการชำระหนี้ของธุรกิจเอกชนในธนาคาร

ประมาณการ LGD ใช้เกณฑ์จากผลที่ได้รับจากแบบจำลอง ณ วันที่ 1 มกราคม 2553 เทียบกับการรับรู้ LGD จริงในระยะยาว ซึ่งรวมถึงช่วงเวลานับตั้งแต่ปี 2538 การคำนวณมูลค่า LGD จริงเทียบกับที่ประมาณการได้รับผลกระทบจากข้อเท็จจริงที่ว่าต้องใช้เวลามากกว่าที่กระบวนการวางแผนจะเสร็จสิ้น กระบวนการ recovery เกี่ยวกับการผิดนัดในปี 2553 ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะคำนวณผลแท้จริงเทียบกับผลที่รับรู้

การประมาณการ LGD คำนึงถึงผลกระทบจากเทคนิคการปรับลดความเสี่ยงที่ดีขึ้น (เช่น การหักกลบลบหนี้) และการดำเนินการจัดการความเสี่ยงเชิงรุกแบบ Early Alert ซึ่งมีแพร่หลายมากขึ้นในไม่กี่ปีมานี้ ดังนั้นจึงไม่ได้รับการสะท้อนในค่าเฉลี่ย LGD ระยะยาวในขอบเขตเดียวกับประมาณการ LGD อันมีผลให้อัตราร้อยละของ LGD จริงสูงขึ้น ซึ่งเห็นได้ทั้งลูกหนี้สถาบันและธุรกิจเอกชน ผลของการหักกลบลบหนี้ที่มีมากขึ้นมีนัยสำคัญเป็นการเฉพาะในประมาณการ LGD สำหรับลูกหนี้สถาบัน

นอกจากนี้ เนื่องจากจำนวนผิดนัดในอดีตที่ต่ำในลูกหนี้สถาบัน จึงไม่ถือว่าค่าเฉลี่ย LGD ระยะยาวมีนัยสำคัญในเชิงสถิติ

EAD คำนึงถึงโอกาสที่อาจมีการเบิกใช้เงินตามสัญญาในฐานะเป็น counterparty defaults โดยการประเมิน credit conversion factor (CCF รู้จักกันในชื่อ k-factor) ของเงินที่ยังไม่ได้เบิกใช้ การเปรียบเทียบ CCF จริงกับที่ประมาณการโดยสรุปเป็นอัตรา EAD ของสินทรัพย์ที่ผิดนัด (defaulted assets) 1 ปีก่อนการผิดนัด ต่อยอดค้างชำระ ณ จุดที่มีการผิดนัด อัตรา EAD สำหรับทั้งลูกหนี้ธุรกิจเอกชนและสถาบันที่มีค่ามากกว่าหนึ่งแสดงว่าประมาณการ EAD สูงกว่ายอดค้างชำระจริงเมื่อมีการผิดนัด อันเนื่องมาจากข้อกำหนดของทางการที่ให้ความระมัดระวังในการกำหนด CCF สำหรับลูกหนี้บางประเภท รวมทั้งผลกระทบจากการดำเนินการจัดการเพื่อลด EAD จริงก่อนการผิดนัด

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

ผลของแบบจำลอง Consumer Banking

แบบจำลอง Consumer Banking ได้รับการพัฒนาจากชุดข้อมูลซึ่งเก็บข้อมูลการชำระหนี้ในเวลาห้าปี โดยรวมถึงช่วงเวลาที่อัตราผิดนัดสูงกว่าค่าเฉลี่ย อันเนื่องมาจากวิกฤติการณ์ทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบเกี่ยวกับยอดชำระขั้นต่ำของบัตรเครดิต สิ่งเหล่านี้จึงถูกสะท้อนอยู่ในการตั้งค่าของแบบจำลอง AIRB

ในเดือนมิถุนายน 2553 ธปท. อนุญาตให้ธนาคารใช้แบบจำลองในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับ Consumer Banking ทั้งนี้ ธนาคารมีกลไกในการสอบทานความน่าเชื่อถือของแบบจำลองโดยการเปรียบเทียบระหว่างค่า PD ที่ทำการประเมิน และค่า PD ที่เกิดขึ้นจริง อย่างไรก็ตามก็ดี ณ ธันวาคม 2553 ธนาคารยังมีจำนวนข้อมูลไม่เพียงพอสำหรับการเปรียบเทียบค่า PD ที่ทำการประเมิน และค่า PD ที่เกิดขึ้นจริง

การใช้แบบจำลองเป็นไปตามนโยบายดังต่อไปนี้

- แบบจำลองแต่ละตัวถูกกำกับโดยนโยบายและวิธีการที่แยกจากกันซึ่งกำหนดวิธีการใช้ของแบบจำลองนั้น รวมถึงรายละเอียดวิธีการในการใช้
- นโยบายการสอบทานแบบจำลองครอบคลุมการทบทวนแบบจำลองและข้อมูลทางสถิติ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ซึ่งเป็นตัวกำหนดเวลาในการพัฒนาแบบจำลองใหม่
- นโยบายการยกเลิกแบบจำลอง (model override policy) กำหนดเงื่อนไขและอำนาจอนุมัติในการยกเลิกผลที่ได้จากแบบจำลอง และ
- นโยบายด้านความช่วยเหลือจากบริษัทแม่ (parental support) สำหรับ Wholesale Banking กำหนดขอบเขตที่บริษัทลูกอาจได้รับความช่วยเหลือจากบริษัทแม่ (parental support) เพื่อใช้ในการปรับระดับเครดิต (credit grade) ของบริษัทที่เป็นบริษัทลูกของกลุ่มบริษัทและกลุ่มสถาบันการเงิน

5.6 Risk Grade Profile

ความเสี่ยงตาม Internal Credit Grading

สำหรับพอร์ต IRB ระบบการจัดอันดับความเสี่ยงของธนาคารเป็นไปตามมาตรฐานซึ่งใช้สำหรับทั้ง Wholesale และ Consumer Banking การจัดอันดับความเสี่ยงจะใช้เกณฑ์จากการประมาณการภายในของธนาคารถึงโอกาสผิดนัดชำระหนี้ในช่วงเวลาหนึ่งปีข้างหน้า โดยการประเมินลูกค้าหรือพอร์ตเทียบกับปัจจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ

เพื่อเป็นการเทียบเคียง ตารางด้านล่างนี้แสดงระดับเครดิตของ Group และธนาคาร เมื่อเทียบกับระดับเครดิตของ Standard & Poors

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

Credit Grade	Standard & Poors Mapping	
	Corp / Non BFIs	Banks
1A	AAA	AAA, AA+
1B	AA+	AA, AA-
2A	AA	A+
2B	AA-	A
3A	A+	A-
3B	A	BBB+
4A	A-	BBB+, BBB
4B	BBB+	BBB
5A	BBB	BBB-
5B	BBB-	BB+
6A	BB+	BB+, BB
6B		BB
7A	BB	BB, BB-
7B		BB-
8A	BB-	B+
8B		B+, B
9A	B+	B
9B		B, B-
10A	B	B-
10B		B-, CCC
11A - C	B-	CCC
12A - D	N/A	N/A

ระดับเครดิตสำหรับ Consumer Banking ซึ่งครอบคลุมโดยแบบจำลอง AIRB ใช้เกณฑ์จากโอกาสผิดนัดแบบจำลองเหล่านี้กับ application and behavioural scorecards

สำหรับพอร์ต Consumer Banking ที่ยังไม่มีการพัฒนาแบบจำลอง AIRB การคำนวณโอกาสผิดนัดกระทำโดยใช้ portfolio delinquency flow rates ในอดีตและการวินิจฉัยโดยผู้เชี่ยวชาญตามความเหมาะสม

แบบจำลอง AIRB ครอบคลุมเงินให้สินเชื่อส่วนใหญ่ของธนาคารและใช้ในการประเมินความเสี่ยงทั้งในระดับลูกค้าและระดับพอร์ต ซึ่งกำหนดกลยุทธ์และใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับความเสี่ยงและผลตอบแทนของธนาคาร

ธนาคารใช้ประโยชน์จากการประเมินความเสี่ยงภายในของ PD, LGD และ EAD ในด้าน

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

- การอนุมัติและตัดสินใจด้านสินเชื่อ – ระดับอำนาจในการอนุมัติคำขอสินเชื่อและการตัดสินใจอาศัยเกณฑ์จากการพิจารณา PD, LGD และ EAD ของลูกหนี้ โดยอ้างอิง nominal exposure
- การกำหนดราคา – สำหรับ Wholesale Banking มีการใช้ pre-deal pricing calculator ซึ่งพิจารณาถึง PD, LGD และ EAD ในการคำนวณประมาณการความสูญเสียและ สำหรับธุรกรรมที่เสนอ เพื่อให้แน่ใจว่าได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสม สำหรับ Consumer Banking ใช้วิธี scorecard ในการประเมินระดับความเสี่ยงโดยใช้ PD, LGD และ EAD
- การกำหนดวงเงิน – สำหรับ Wholesale Banking มี concentration limits สำหรับบางพอร์ต โดยที่ counterparty limits กำหนดโดย PD, LGD และ EAD การกำหนดวงเงินเป็นแบบ sliding scale เพื่อให้แน่ใจว่าธนาคารไม่มีการกระจุกตัวของสินทรัพย์ด้วยคุณภาพมากเกินไป กระบวนการนี้ดำเนินการแบบเดียวกันใน Consumer Banking
- การกันสำรอง – มีการตั้ง Portfolio Impairment Provisions (PIP) ในระดับพอร์ต และกำหนดโดยดูจากประมาณการความสูญเสียซึ่งใช้เกณฑ์จาก PD, LGD และ EAD รวมทั้งปัจจัยเชิงปริมาณและคุณภาพอื่นๆ และ
- ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) – แบบจำลอง PD, LGD และ EAD ให้ข้อมูลเข้าบางส่วนที่สำคัญในระบบตามเกณฑ์ความเสี่ยง (risk-based methodologies) ซึ่งใช้ในการประเมินตัวแปรทางธุรกิจและตลาด อันเป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับวิธีการที่ใช้ในการกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)

ตารางต่อไปนี้จะแสดงการวิเคราะห์ EAD, PD และภายในพอร์ต AIRB โดยการจัดระดับเครดิตภายใน EAD คำนวณหลังพิจารณาผลจากการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต ในกรณีที่มีการค้าประกันความเสี่ยงหรือมีอนุพันธ์เครดิต จะแสดงความเสี่ยงโดยเทียบกับประเภทสินทรัพย์ของผู้ค้าประกันหรือ derivative counterparty

ตารางที่ 18: ข้อมูลการประเมินความเสี่ยงด้านเครดิต โดยวิธี IRB สำหรับลูกหนี้ภาครัฐบาล สถาบันการเงิน และธุรกิจเอกชน และฐานที่เกี่ยวกับตราสารทุนโดยวิธี PD/LGD จำแนกตาม Rating เกรด*

หน่วย : ล้านบาท

31 ธ.ค. 53

ประเภทสินทรัพย์		ลูกหนี้ภาครัฐบาล สถาบันการเงิน และ ธุรกิจเอกชน **	ฐานที่เกี่ยวกับ ตราสารทุน โดยวิธี PD/LGD	รวม
เกรด 1 - 4	EAD ^{1/} (Million Baht)	200,399	-	200,399
	○ PD ^{2/} (%)	0.09%	-	-
	○ RW ^{3/} (%)	15.65%	-	-

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

	⊗ LGD ^{4/} (%)	32.59%	-	-
	EAD ^{1/} (Million Baht)	60,207	-	60,207
เกรด 5 - 8	⊗ PD ^{2/} (%)	0.73%	-	-
	⊗ RW ^{3/} (%)	66.18%	-	-
	⊗ LGD ^{4/} (%)	45.36%	-	-
	EAD ^{1/} (Million Baht)	12,358	-	12,357
เกรด 9 -12	⊗ PD ^{2/} (%)	13.09%	-	-
	⊗ RW ^{3/} (%)	154.30%	-	-
	⊗ LGD ^{4/} (%)	40.92%	-	-
	EAD ^{1/} (Million Baht)	715	-	715
เกรด 13 - 14	⊗ PD ^{2/} (%)	100.00%	-	-
(ผิวน้ำชำระหนี้)	⊗ RW ^{3/} (%)	28.85%	-	-
	⊗ LGD ^{4/} (%)	38.54%	-	-

* จำนวนเกรดเป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งเท่านั้น ให้ธนาคารพาณิชย์พิจารณาเปิดเผยจำนวนเกรดตามความเหมาะสม เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลทราบถึงความแตกต่างของระดับความเสี่ยงด้านเครดิตได้

** รวมลูกหนี้ที่รับซื้อมา

^{1/} ยอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลหลังคุณค่าแปลงสภาพแล้ว และหลังพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต

^{2/} ⊗ PD คือค่าเฉลี่ย PD ถ่วงน้ำหนักด้วย EAD ของแต่ละ Rating เกรด (ในกรณีของลูกหนี้ที่รับซื้อมาให้รายงานเฉพาะ PD ของ Default risk)

^{3/} ⊗ RW คือค่าเฉลี่ยน้ำหนักความเสี่ยงถ่วงน้ำหนักด้วย EAD ของแต่ละ Rating เกรด

^{4/} ⊗ LGD คือค่าเฉลี่ย LGD ถ่วงน้ำหนักด้วย EAD ของแต่ละ Rating เกรด (เฉพาะธนาคารพาณิชย์ที่ใช้วิธี AIRB)

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

ตารางที่ 19: ข้อมูลการประเมินความเสี่ยงด้านเครดิต โดยวิธี IRB สำหรับลูกหนี้รายย่อย*จำแนกตามกลุ่มของลูกหนี้ (Pooled Basis)

หน่วย : ล้านบาท

31 ธ.ค. 53

ประเภทสินทรัพย์		สินเชื่อที่อยู่อาศัย	วงเงินสินเชื่อหมุนเวียนเพื่อรายย่อย	สินเชื่อรายย่อยอื่น	รวม
เกรด 1 - 4	EAD ^{1/} (Million Baht)	-	8,800	-	8,800
	⊗ PD ^{2/} (%)	-	0.13%	-	-
	⊗ RW ^{3/} (%)	-	6.90%	-	-
	⊗ LGD ^{4/} (%)	-	86.84%	-	-
เกรด 5 - 8	EAD ^{1/} (Million Baht)	-	12,848	1,343	14,191
	⊗ PD ^{2/} (%)	-	0.78%	1.62%	-
	⊗ RW ^{3/} (%)	-	27.25%	111.89%	-
	⊗ LGD ^{4/} (%)	-	85.54%	88.51%	-
เกรด 9 -12	EAD ^{1/} (Million Baht)	-	7,538	6,094	13,632
	⊗ PD ^{2/} (%)	-	8.78%	8.04%	-
	⊗ RW ^{3/} (%)	-	128.90%	143.98%	-
	⊗ LGD ^{4/} (%)	-	86.44%	88.51%	-
เกรด 13 - 14 (ผิบนัดชำระหนี้)	EAD ^{1/} (Million Baht)	-	553	370	923
	⊗ PD ^{2/} (%)	-	100.00%	100.00%	-
	⊗ RW ^{3/} (%)	-	367.33%	310.09%	-
	⊗ LGD ^{4/} (%)	-	75.71%	70.78%	-

** รวมลูกหนี้ที่รับซื้อ

^{1/} ยอดคงค้างของสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลหลังคุณค่าแปลงสภาพแล้ว และหลังพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต

^{2/} ⊗ PD คือค่าเฉลี่ย PD ถ่วงน้ำหนักด้วย EAD ของแต่ละ Rating เกรด (ในกรณีของลูกหนี้ที่รับซื้อมาให้รายงานเฉพาะ PD ของ Default risk)

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

^{3/} RW คือค่าเฉลี่ยน้ำหนักความเสี่ยงถ่วงน้ำหนักด้วย EAD ของแต่ละ Rating เกรด

^{4/} LGD คือค่าเฉลี่ย LGD ถ่วงน้ำหนักด้วย EAD ของแต่ละ Rating เกรด (เฉพาะธนาคารพาณิชย์ที่ใช้วิธี AIRB)

ตารางที่ 20 : มูลค่ายอดคงค้างและวงเงินที่ยังไม่ได้เบิกใช้ของรายการกลุ่มลูกหนี้รายย่อย* หลังคูณ CCF และหลังพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตโดยวิธี AIRB จำแนกตามกลุ่มของ Expected Loss**

หน่วย : ล้านบาท

31 ธ.ค. 53

ประเภทลูกหนี้รายย่อย	EAD ^{1/}	EL ^{2/}			
		CG 1- 4	CG 5- 8	CG 9-12	CG 13-14
สินเชื่อบริษัท	-	-	-	-	-
วงเงินสินเชื่อหมุนเวียนเพื่อรายย่อย	29,739	1.09%	9.25%	61.92%	27.75%
สินเชื่อรายย่อยอื่น	7,807	0.00%	3.09%	69.63%	27.28%
รวม	37,546	-	-	-	-

* รวมลูกหนี้ที่รับซื้อมา

**จำนวนกลุ่มเป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งเท่านั้น ให้ธนาคารพาณิชย์เปิดเผยจำนวนกลุ่มตามความเหมาะสมที่จะแสดงความแตกต่างของระดับความเสี่ยงด้านเครดิตได้

^{1/} ยอดคงค้างและวงเงินที่ยังไม่ได้เบิกใช้หลังคูณค่าแปลงสภาพแล้ว และหลังพิจารณาผลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต

^{2/} $EL = \sum (ELi * EADi) \div \sum EADi$

ตารางต่อไปนี้จะแสดง EAD ของลูกหนี้รายย่อยหลังพิจารณาผลจากการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต ประมาณร้อยละ 70 ของประมาณการความสูญเสียของพอร์ตลูกหนี้รายย่อยอยู่ในเกรด 9-12

ตารางที่ 21 : มูลค่ายอดคงค้างในส่วนที่มีหลักประกัน*ของแต่ละประเภทสินทรัพย์ โดยวิธี AIRB จำแนกตามประเภทของหลักประกัน

หน่วย : ล้านบาท

31 ธ.ค. 53

ประเภทสินทรัพย์	หลักประกันทาง		การค้ำประกันและ อนุพันธ์ด้านเครดิต
	การเงิน ^{1/}	หลักประกันอื่น ^{2/}	
ลูกหนี้ปกติ			
1. ลูกหนี้ภาครัฐบาล สถาบันการเงิน และธุรกิจเอกชน	19,043	2,039	484
2. ลูกหนี้รายย่อย			

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

2.1 สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	-	-	-
2.2 วงเงินสินเชื่อหมุนเวียนเพื่อรายย่อย	-	-	-
2.3 สินเชื่อรายย่อยอื่น	-	-	-
3. สุทธินิติที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุน	-	-	-
4. สินทรัพย์อื่น	-	-	-
ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้	73	-	-
รวม	19,116	2,039	484

* มูลค่าหลังการพิจารณาผลการหักลบหนี้ทั้งในและนอกงบดุลแล้ว โดยเป็นค่าก่อนคุณค่าแปลงสภาพสำหรับรายการนอกงบดุลที่ไม่ใช่สัญญาอนุพันธ์นอกตลาด

^{1/} หลักประกันทางการเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้นำมาปรับลดความเสี่ยงได้ (Eligible financial collateral) โดยธนาคารพาณิชย์ที่เลือกใช้วิธี Comprehensive ให้ใช้มูลค่าหลังการปรับลดด้วยค่าปรับลด (Haircut) แล้ว

^{2/} หลักประกันอื่นที่ธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้นำมาปรับลดความเสี่ยงได้

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

ตารางที่ 23 : มูลค่ายอดคงค้างในส่วนที่มีหลักประกัน* ของแต่ละประเภทสินทรัพย์ โดยวิธี SA จำแนกตามประเภทของหลักประกัน

หน่วย : ล้านบาท

31 ธ.ค. 53

ประเภทสินทรัพย์	หลักประกันทางการเงิน ^{1/}	การค้าประกันและอนุพันธ์ด้านเครดิต
1. ลูกหนี้ที่ไม่ด้อยคุณภาพ		
1.1 ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลาง ^{2/}	-	-
1.2 ลูกหนี้สถาบันการเงิน และบริษัทหลักทรัพย์ ^{3/}	-	-
1.3 ลูกหนี้ธุรกิจเอกชน ^{4/}	1,709	698
1.4 ลูกหนี้รายย่อย	800	-
1.5 สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	-	-
1.6 สินทรัพย์อื่น	-	-
2. ลูกหนี้ด้อยคุณภาพ	-	-
รวม	2,509	698

* มูลค่าหลังการพิจารณาผลการหักลบหนี้ทั้งในและนอกงบดุลแล้ว โดยเป็นค่าก่อนคุณค่าแปลงสภาพสำหรับรายการนอกงบดุลที่ไม่ใช่สัญญาอนุพันธ์นอกตลาด

^{1/} หลักประกันทางการเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยอนุญาตให้นำมาปรับลดความเสี่ยงได้ (Eligible financial collateral) โดยธนาคารพาณิชย์ที่เลือกใช้วิธี Comprehensive ให้ใช้มูลค่าหลังการปรับลดด้วยค่าปรับลด (Haircut) แล้ว

^{2/} รวมถึงลูกหนี้ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ รวมถึงลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ได้รับน้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้ภาครัฐบาล

^{3/} รวมถึงลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐและรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ได้รับน้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้สถาบันการเงิน

^{4/} รวมถึงลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs) ที่ได้รับน้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้ธุรกิจเอกชน

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

มูลค่าความเสียหายที่ธนาคารพาณิชย์ประมาณการ (Regulatory Expected Loss) เทียบกับ มูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น (Individual Impairment Charges)

ตารางที่ 24-25 แสดงมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง (Actual loss) เปรียบเทียบกับมูลค่าความเสียหายที่ธนาคารพาณิชย์ประมาณการ (Regulatory Expected Loss) ณ 31 ธันวาคม 2553 ทั้งนี้ การคำนวณมูลค่าความเสียหายที่ธนาคารพาณิชย์ประมาณการนั้นอิงกับองค์ประกอบค่าความเสี่ยง (Risk Parameter) ต่างๆ ภายใต้จำนวนเหตุการณ์ที่เหมาะสมเป็นพื้นฐานในการคำนวณ โดยวิธีการดังกล่าวถือได้ว่าเป็นวิธีการที่ใช้หลักความระมัดระวัง และมีความโปร่งใส ซึ่งเป็นการเพิ่มความแข็งแกร่งของเงินกองทุนตามกฎหมายของธนาคาร

อย่างไรก็ตาม หลักการคำนวณ มูลค่าความเสียหายที่ธนาคารพาณิชย์ประมาณการนั้นถูกออกแบบภายใต้ข้อกำหนดดังต่อไปนี้

- ไม่ได้รวมประโยชน์ที่ได้จากการบริหารงานของผู้บริหารเพื่อลดภาระผูกพันของลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง รวมถึงลูกค้าหรือกลุ่มธุรกิจที่มีความผันแปรตามสภาพการณ์ต่างๆ สูง
- ไม่ได้คำนึงประโยชน์จากการมีการกระจายความเสี่ยงที่ดี และ
- เป็นมูลค่าที่คำนวณภายใต้กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์นิยม (Conservative)

การคิดคำนวณการด้อยค่าเฉพาะรายลูกหนี้สุทธิเป็นไปตามหลักการบัญชี ซึ่งอาจจะใช้วิธีการกันสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญหรือตัดจำหน่ายหนี้

ตารางที่ 24: มูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง (Actual Loss) ของธนาคารพาณิชย์ที่ใช้วิธี IRB แยกตามประเภทสินทรัพย์

หน่วย : ล้านบาท

31 ธ.ค. 53

ประเภทสินทรัพย์	มูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง		การเปลี่ยนแปลง**	คำอธิบาย***
	31-ธ.ค.-53*	30-มิ.ย.-53		
ลูกหนี้ภาครัฐบาล สถาบันการเงิน และธุรกิจเอกชน ^{1/}	744	-	-	-
ฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุน	-	-	-	-
ลูกหนี้รายย่อย ^{1/}	668	-	-	-

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

รวม	1,412	-	-	-
-----	-------	---	---	---

^{1/} รวมลูกหนี้ที่รับซื้อมา

*กรณีที่ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง (Actual loss) ย้อนหลังไปในอดีต ให้ธนาคารพาณิชย์เปิดเผยค่าความแตกต่างนี้ด้วย

**คำอธิบายถึงปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง (Actual loss) กรณีที่มีค่าความแตกต่างจากอดีตอย่างมีนัยสำคัญ

*** เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงด้านเครดิต ณ 31 ธันวาคม 2553 เป็นการเปิดเผยครั้งแรก ดังนั้นจึงไม่มีข้อมูลมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงในอดีต

ตารางที่ 25 : มูลค่าความเสียหายที่ธนาคารพาณิชย์ประมาณการ (Expected loss) เปรียบเทียบกับมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง (Actual Loss)

หน่วย : ล้านบาท

31 ธ.ค. 53

ประเภทสินทรัพย์	Expected loss	Actual loss
ลูกหนี้ภาครัฐบาล สถาบันการเงิน และธุรกิจเอกชน ^{1/}	1,421	744
ฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุน	-	-
ลูกหนี้รายย่อย ^{1/}	1,630	668
รวม	3,051	1,412

^{1/} รวมลูกหนี้ที่รับซื้อมา

5.7 การจัดการสินเชื่อที่มีปัญหาและการตั้งเงินสำรอง

Consumer Banking

สำหรับพอร์ต Consumer Banking ซึ่งประกอบด้วยสินเชื่อรายย่อยเป็นจำนวนมาก ตัวบ่งชี้สำคัญของสินเชื่อที่มีการด้อยค่าคือการผิดนัดชำระหนี้ โดยถือว่าผิดนัดชำระหนี้หากคู่สัญญาไม่สามารถที่จะจ่ายเงินต้นหรือดอกเบี้ยที่ผูกพันตามเวลาที่ตกลง อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าทุกสินเชื่อที่ผิดนัดชำระหนี้คือสินเชื่อที่มีการด้อยค่า (โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินเชื่อซึ่งอยู่ในระยะแรกของการผิดนัดชำระหนี้) การรายงานการผิดนัดชำระหนี้ของธนาคารมีมาตรฐานเดียวกันกับธุรกิจภาคธนาคารโดยทั่วไป ซึ่งวัดการผิดนัดชำระหนี้เป็นจำนวนวันที่เกินกำหนดชำระหนี้ ได้แก่ 1, 30, 60, 90, 120 และ 150 วัน บัญชีสินเชื่อที่เกินกำหนดชำระหนี้มากกว่า 30 วัน จะถูกตรวจสอบอย่างใกล้ชิดและจะผ่านกระบวนการเรียกเก็บหนี้ที่มีภาระสูงไว้โดยเฉพาะ

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

สินเชื่อด้อยคุณภาพคือสินเชื่อที่ผิดนัดชำระหนี้มากกว่า 90 วัน หรือมีการตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ (principal impairment provision) เนื่องจากมีข้อสงสัยในเรื่องความสามารถในการชำระคืนเงินต้นหรือดอกเบี้ยตามสัญญา การตั้งเงินสำรองสำหรับ Consumer Banking อยู่บนพื้นฐานความจริงที่ว่าพอร์ต Consumer Banking (ไม่รวม SME) ประกอบไปด้วยสินเชื่อรายย่อยจำนวนมาก โดยสินเชื่อที่อยู่อาศัยจะถูกประเมินคุณภาพสินเชื่อเป็นรายบัญชี แต่สำหรับผลิตภัณฑ์อื่นในทางปฏิบัติไม่สามารถที่จะประเมินคุณภาพสินเชื่อเป็นรายบัญชีได้ ธนาคารจึงจัดให้มีการประเมินเป็นรายประเภทสินเชื่อ

สำหรับสินเชื่อที่ไม่มีหลักประกันหรือสินเชื่อที่มีหลักประกันเป็นรถยนต์ โดยปรกติยอดสินเชื่อประเภทนี้จะถูกตัดหนี้สูญ (written off) เมื่อผ่านการผิดนัดชำระหนี้ 150 วัน สำหรับสินเชื่อที่มีหลักประกัน (ไม่นับรวมสินเชื่อที่มีหลักประกันเป็นรถยนต์) จะมีการตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญแบบเฉพาะราย (Individual Impairment Provision - IIP) เมื่อผ่านการผิดนัดชำระหนี้ 150 วันสำหรับสินเชื่อที่อยู่อาศัย และเมื่อผ่านการผิดนัดชำระหนี้ 90 วันสำหรับสินเชื่อ wealth management

เงินสำรองถูกประเมินโดยใช้มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดในอนาคต โดยหลังจากการขายหลักประกัน ยอดหนี้คงค้างส่วนที่เหลือจะถูกตัดเป็นหนี้สูญ จำนวนวันที่เกินกำหนดชำระหนี้ที่ใช้ในการตัดหนี้สูญและการตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญแบบเฉพาะรายโดยปรกติมาจากประสบการณ์ในอดีตที่แสดงให้เห็นว่าเมื่อบัญชีได้เกินกำหนดชำระหนี้เป็นระยะเวลาหนึ่ง โอกาสในการได้รับชำระหนี้คืน (ไม่นับการขายหลักประกัน) จะมีน้อยมาก สำหรับทุกๆผลิตภัณฑ์จะมีกรณีที่กระบวนการการตัดหนี้สูญและการตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญแบบเฉพาะรายจะถูกเร่งให้เร็วขึ้น ได้แก่กรณีที่เกี่ยวข้องกับการล้มละลาย การฉ้อโกง และการตาย โดยการตัดหนี้สูญและการตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญแบบเฉพาะรายจะมีขึ้นเมื่อผ่านการผิดนัดชำระหนี้ 90 วัน สำหรับสินเชื่อไม่มีหลักประกันหรือประกันโดยรถยนต์ และ 120 วันสำหรับสินเชื่อที่มีหลักประกัน

กระบวนการในการตั้งเงินสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญแบบตามกลุ่มลูกหนี้ (Portfolio Impairment Provision – PIP) จะมีขึ้นเมื่อยังไม่มีมีการตั้งเงินสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญแบบเฉพาะรายทั้งรายบุคคลหรือรายประเภทสินเชื่อ การตั้งเงินสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญแบบตามกลุ่มลูกหนี้จะใช้สำหรับพอร์ตของทุกผลิตภัณฑ์โดยประเมินจากอัตรา expected loss ในอดีต ประกอบกับการประเมินโดยใช้ปัจจัยที่กำหนดที่มีผลกระทบกับพอร์ตนั้นๆ ซึ่งรวมถึงปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงในเรื่องกฎเกณฑ์ต่างๆ และลักษณะของพอร์ตเช่นแนวโน้มการผิดนัดชำระหนี้และแนวโน้มในการบ่งชี้เบื้องต้น โดยที่กระบวนการในการตั้งเงินสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญแบบตามกลุ่มลูกหนี้จะเป็นการตั้งเงินสำรองรวมสำหรับกลุ่มลูกหนี้ที่ผิดนัดชำระหนี้แต่ยังไม่ถือว่าเป็นหนี้ที่มีการด้อยค่า

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

กระบวนการในการจัดการสินเชื่อที่มีปัญหาสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางที่อยู่ในกลุ่มลูกค้า SME ของ Consumer Banking มีลักษณะคล้ายคลึงกับกระบวนการจัดการของ Wholesale Banking (ดังอธิบายในบทต่อไป)

Wholesale Banking

สินเชื่อจะถูกจัดว่าเป็นสินเชื่อที่มีการด้อยค่าและถือว่าเป็นสินเชื่อด้วยคุณภาพเมื่อการวิเคราะห์และการตรวจสอบบ่งชี้ให้เห็นว่ามีข้อสงสัยในการได้รับชำระคืนเงินต้นหรือดอกเบี้ยที่ผูกพันตามสัญญาเต็มจำนวน หรือทันทีที่มีการผิดนัดชำระหนี้เป็นจำนวน 90 วัน ธนาคารมีการจัดการสินเชื่อที่มีการด้อยค่าโดยกลุ่มบริหารสินทรัพย์พิเศษ (GSAM) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ถูกแยกออกจากหน่วยงานธุรกิจหลักของธนาคาร โดยจะมีการตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญแบบเฉพาะรายตามจำนวนหนี้ที่ธนาคารคาดว่าจะไม่สามารถเรียกชำระได้ ซึ่งเงินสำรองดังกล่าวคือส่วนต่างระหว่างยอดหนี้และค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดในอนาคตที่คาดว่าจะได้รับ

ปัจจัยรอบด้านของลูกค้าแต่ละรายจะถูกนำมาพิจารณาโดย GSAM สำหรับการประเมินกระแสเงินสดในอนาคตที่คาดว่าจะได้รับจากทุกแหล่ง เช่นจากกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน การขายสินทรัพย์หรือบริษัทในเครือ การขายหลักประกัน โอนธนาคารพิจารณาการตัดสินใจในการตั้งเงินสำรองจากเงื่อนไขทางด้านเศรษฐกิจ ความรู้และประสบการณ์ รวมถึงผลจากการทบทวนสินทรัพย์ที่เป็นอิสระ

ในกรณีที่ธนาคารเห็นว่าส่วนใดส่วนหนึ่งของยอดหนี้ที่มีการตั้งเงินสำรองไว้จะไม่สามารถเรียกชำระคืนได้ ส่วนของหนี้จำนวนนั้นจะถูกตัดเป็นหนี้สูญ

Wholesale Banking มีการตั้งเงินสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญแบบตามกลุ่มลูกหนี้ (General provision) ที่มีลักษณะคล้ายกับของ Consumer Banking คือเมื่อยังไม่มีมีการตั้งเงินสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญแบบเฉพาะราย ทั้งนี้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎเกณฑ์ทางกฎหมาย

5.8 ความเสี่ยงด้านคู่สัญญาในบัญชีเพื่อการค้า

ความเสี่ยงด้านคู่สัญญา (Counterparty Risk: CCR) คือ ความเสี่ยงที่คู่สัญญาของธนาคารไม่สามารถชำระเงินต้นและดอกเบี้ยได้ภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งทำให้เกิดความสูญเสียต่อธนาคาร ทั้งนี้ความเสี่ยงด้านสัญญารวมถึงฐานะทุกประเภทที่คู่สัญญามีกับธนาคาร อาทิ ฐานะด้านเงินตราต่างประเทศ ฐานะด้านอัตราดอกเบี้ย ฐานะด้านราคาสินค้าโภคภัณฑ์ ฐานะด้านตราสารทุน หรือ ฐานะด้านอนุพันธ์ด้านเครดิต ทั้งนี้ความเสี่ยงดังกล่าวมักเกิดกับฐานะในบัญชีเพื่อการค้า และฐานะในบัญชีที่มีไว้เพื่อการค้า(บัญชีเพื่อการธนาคาร)อันเกิดจากการป้องกันความเสี่ยง (Hedging)

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

ทั้งนี้ ธนาคารได้มีการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตที่เกิดจากฐานะอนุพันธ์ด้านเครดิต รวมอยู่ในการพิจารณาวงเงินที่ธนาคารมีต่อคู่สัญญา

ในกรณีที่ธนาคารพิจารณาเห็นว่าคู่สัญญาจำเป็นต้องมีหลักประกัน (ส่วนใหญ่เป็นเงินสด หรือตราสารที่มีสภาพคล่องสูง) ธนาคารจะมีการทำ Credit Support Annex (CSA) กับคู่สัญญาเป็นรายกรณี โดยหน่วยงานพิจารณาสินเชื่อมีหน้าที่ในการกำหนดระยะเวลาการชำระเงินที่เหมาะสมของคู่สัญญาแต่ละราย

นอกจากนี้ธนาคารยังมีการปรับลดความเสี่ยงด้านคู่สัญญาโดยการทำ Netting agreement ซึ่งคำนวณจาก ภาระผูกพันที่คู่สัญญามีต่อธนาคาร หัก ด้วยภาระผูกพันที่ธนาคารมีต่อคู่สัญญา และส่วนเกิน/ส่วนลดจากการตีราคามูลค่าตลาด (Mark to market) ทั้งนี้ธนาคารได้มีการคำนวณ ส่วนเกิน/ส่วนลดจากการตีราคามูลค่าตลาดเป็นประจำทุกวัน เพื่อสะท้อนฐานะที่แท้จริงของคู่สัญญา ในกรณีที่มูลค่าของฐานะที่ไม่มีหลักประกัน (Uncollateralised) ลดลงต่ำกว่าระดับที่กำหนดใน CSA ธนาคารจะมีการเรียกหลักประกันส่วนเพิ่มจากลูกค้าเพื่อรักษาระดับหลักประกันให้เท่ากับระดับที่กำหนด ทั้งนี้ระดับของมูลค่าหลักประกันของคู่สัญญาแต่ละรายจะถูกคำนวณจากอันดับความน่าเชื่อถือระยะยาวของคู่สัญญารายนั้นๆ ซึ่งได้จาก สถาบันจัดอันดับภายนอกที่ธนาคารเลือกใช้ หรือ จากแบบจำลองจากคำนวณอันดับความน่าเชื่อถือของธนาคาร

Credit Reserve

มูลค่าความเสียหายที่ธนาคารพาณิชย์ประมาณการนั้นถูกคำนวณโดยใช้ค่าองค์ประกอบความเสี่ยง เช่น PD, LGD ของคู่สัญญาแต่ละราย เป็นปัจจัยหลักในการคำนวณความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น โดยจะมีการตั้ง Credit reserve สำหรับธุรกรรมดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การตั้งสำรองด้วยวิธีการดังกล่าวมีความผันผวนตามการเปลี่ยนแปลงของค่าองค์ประกอบ ณ ช่วงเวลาใด เวลาหนึ่ง ทำให้เงินสำรองของธนาคารสะท้อนระดับความเสี่ยงที่แท้จริงของคู่สัญญา

ธนาคารได้มีการเจรจาเพื่อกำหนด CSA สำหรับลูกค้าบางรายซึ่งเป็นไปตามวิธีปฏิบัติทั่วไปของตลาดการเงิน กล่าวคือ มีการกำหนดวงเงินสำหรับแต่ละรายตาม ECAI โดยใช้ long-term rating และ/หรือ internal rating ตามแต่กรณี โดยเงื่อนไขต่างๆจะเป็นไปตามที่ตกลงกัน ดังนั้นจึงเป็นที่เข้าใจว่า เมื่อมีการปรับลดระดับความเสี่ยงลงจะมีผลให้ลูกค้าต้องสรรหาหลักประกันเพิ่มเติมมาเพื่อครอบคลุมการตีราคามูลค่าตลาดที่เป็นลบ

Wrong way risk

Wrong way risk คือ ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในกรณีค่า EADเพิ่มขึ้น ในเวลาเดียวกับที่อันดับความน่าเชื่อถือของคู่สัญญาลดลง ตัวอย่างเช่น ธนาคารมีการทำธุรกรรมตราสารอนุพันธ์กับคู่สัญญา ธนาคารจะได้ประโยชน์ในกรณี

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

ที่เกิดส่วนเกินมูลค่าจากการตีราคาตลาด (Positive Mark to market) ในทางตรงกันข้าม มูลค่าที่เพิ่มขึ้นจากการตีราคาอาจทำให้คู่สัญญาไม่สามารถชำระเงินได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการระมัดระวังไม่ให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าว ธนาคารได้จัดทำนโยบายและวิธีการจัดการต่างๆ เพื่อให้แน่ใจว่าธนาคารได้รับความเสี่ยงดังกล่าวตั้งแต่ตอนต้นของการทำธุรกรรม และมีการติดตามควบคุมอย่างต่อเนื่อง

Exposure value calculation

Exposure value สำหรับเงินกองทุนตามกฎหมายสำหรับธุรกรรม over the counter (OTC) จะถูกคำนวณโดยอิงหลักการจาก CRR Mark to Market method โดยเป็นผลรวมของมูลค่าที่ได้จากการวัดมูลค่ายุติธรรมในปัจจุบัน (current replacement cost) กับมูลค่าความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต (potential future credit exposure)

มูลค่าที่ได้จากการวัดมูลค่ายุติธรรมในปัจจุบัน คือ ภาระผูกพันที่เกิดจากการทำธุรกรรมอนุพันธ์ที่คู่สัญญามีต่อธนาคาร ในขณะที่ มูลค่าความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต คือ มูลค่าส่วนเพิ่มของสัญญา โดยคำนวณอิงจากมูลค่าเงินต้น ระยะเวลาของสัญญา และสินทรัพย์อ้างอิงของแต่ละธุรกรรม

6. ความเสี่ยงด้านตลาด

ธนาคารตระหนักว่าความเสี่ยงด้านตลาด เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของราคาและอัตราตลาด ธนาคารมีความเสี่ยงด้านตลาดอันเกิดจากธุรกรรมที่กระทำกับลูกค้าเป็นสำคัญ นโยบายและกระบวนการเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านตลาดของธนาคาร มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างความเสี่ยงและผลตอบแทนมากที่สุด และตอบสนองความต้องการของลูกค้าเช่นกัน

การดำเนินธุรกรรมของธนาคารในตลาดเงิน ตลาดปริวรรตเงินตราและตลาดทุน ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านตลาด ตราสารการเงินอื่นๆ ที่ธนาคารร่วมทำธุรกรรม ได้แก่ ตราสารหนี้และหลักทรัพย์ต่างๆ รวมถึงตราสารอนุพันธ์ ซึ่งคือสัญญาการเงินที่มีคุณลักษณะและมูลค่าของตราสารขึ้นกับตราสารการเงินที่ใช้อ้างอิงดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน หรือดัชนีต่างๆ ตราสารเหล่านี้รวมถึงสัญญาซื้อขายล่วงหน้า สัญญาแลกเปลี่ยน และธุรกรรมออฟชั่นส์ ในตลาดอัตราแลกเปลี่ยนและตลาดอัตราดอกเบี้ย สัญญาอนุพันธ์ที่ธนาคารร่วมเป็นคู่สัญญา ส่วนใหญ่เป็นสัญญาซื้อขายอนุพันธ์ระหว่างคู่ค้า ที่เรียกว่า over-the-counter derivatives

ธนาคารได้กำหนดนโยบายและเทคนิคในการบริหารความเสี่ยงด้านตลาด ซึ่งรวมถึงการกำหนดวงเงินสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด การติดตาม การรายงานและวิธีการควบคุม ซึ่งมีการทบทวนเป็นประจำโดยคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

เช่น คณะกรรมการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน (ALCO) และคณะกรรมการ โดยมีการดูแลจากคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง หน่วยงานธุรกิจจะเสนอวงเงินสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดภายใต้ข้อกำหนดของนโยบายตามที่ได้ตกลงไว้ เจ้าหน้าที่บริหารความเสี่ยงและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องมีการทบทวน และอนุมัติวงเงินภายในขอบเขตอำนาจที่ได้รับมอบหมาย รวมถึงการควบคุม ติดตาม ความเสี่ยงดังกล่าวให้อยู่ในวงเงินที่กำหนดไว้เป็นประจำทุกวัน

ประเภทของความเสี่ยงด้านตลาดของธนาคาร ได้แก่

- ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย อันเกิดจากความเปลี่ยนแปลงในเรื่อง yield curves, credit spreads และ implied volatilities ของ interest rate options
- ความเสี่ยงด้านราคาตราสารทุน อันเกิดจากความเปลี่ยนแปลงด้านราคาตราสารทุน ดัชนีตราสารทุน equity baskets และ implied volatilities ของ options ที่เกี่ยวเนื่อง ธนาคารไม่มีความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงประเภทนี้
- ความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน อันเกิดจากความเปลี่ยนแปลงด้านอัตราแลกเปลี่ยนและ implied volatilities ของ foreign exchange options และ
- ความเสี่ยงด้านราคาสินค้าโภคภัณฑ์ อันเกิดจากความเปลี่ยนแปลงด้านราคาสินค้าโภคภัณฑ์และ implied volatilities ของ commodity options ซึ่งครอบคลุมถึงพลังงาน โลหะมีค่า โลหะพื้นฐาน และสินค้าเกษตร สำหรับความเสี่ยงประเภทนี้ธนาคารมีการป้องกันความเสี่ยง (back-to-back hedging)

ตารางที่ 26: เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดภายใต้วิธี SA

หน่วย : ล้านบาท

ประเภทความเสี่ยง	31 ธ.ค .53	30 มิ.ย .53
ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย	2,206	2,169
ความเสี่ยงด้านราคาตราสารทุน	-	-
ความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน	465	81
ความเสี่ยงด้านราคาสินค้าโภคภัณฑ์	-	-
เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดที่ต้องดำรง	2,671	2,250

7. ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการคือความเสี่ยงต่อการสูญเสียโดยตรงหรือโดยอ้อมอันเกิดจากเหตุการณ์หรือการกระทำซึ่งเป็นผลจากความไม่เพียงพอหรือความล้มเหลวของกระบวนการ บุคคลหรือระบบภายในหรือจากเหตุการณ์ภายนอก ธนาคารดำเนินการเพื่อดูแลให้มีการจัดการความเสี่ยงหลักด้านปฏิบัติการในลักษณะที่ทันเวลาและมีประสิทธิผลผ่านกรอบนโยบาย กระบวนการและเครื่องมือในการระบุ ประเมิน ติดตาม ควบคุมและรายงานความเสี่ยงดังกล่าว

วัตถุประสงค์

โอกาสต่อความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของธนาคารเกิดขึ้นโดยสืบเนื่องจากกิจกรรมธุรกิจของธนาคาร ธนาคารมีวัตถุประสงค์ที่จะลดโอกาสต่อความเสี่ยงด้านปฏิบัติการโดยการดูแลให้มีการจัดการความเสี่ยงหลักด้านปฏิบัติการในลักษณะที่ทันเวลาและมีประสิทธิผลผ่านกรอบนโยบาย กระบวนการและเครื่องมือในการระบุ ประเมิน ติดตาม ควบคุมและรายงานความเสี่ยงดังกล่าว

โครงสร้างการกำกับดูแล

การกำกับดูแลการจัดการความเสี่ยงด้านปฏิบัติการบรรลุได้โดยผ่านโครงสร้างของคณะกรรมการความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk Committees – ORC) ซึ่งมีหน้าที่ในการทบทวนความเสี่ยงและดูแลให้มีการดำเนินการที่สมควรเพื่อควบคุมหรือลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น CORC ยังต้องดูแลให้มีการรายงานความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญอย่างถูกต้องผ่านโครงสร้างที่กำหนดซึ่งบูรณาการเข้ากับคณะกรรมการความเสี่ยงโดยรวมของธนาคาร

บทบาทและความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบในการจัดการความเสี่ยงด้านปฏิบัติการเป็นหน้าที่ของฝ่ายจัดการของ business และ function อันเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นของหน้าที่รับผิดชอบในการป้องกันความเสี่ยงระดับแรก (first line risk management) โดยมีผู้จัดการหน่วยงานความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่อยู่ในฝ่ายงานเป็นผู้ช่วย การป้องกันระดับที่สองมี Operational Risk Assurance ที่เป็นหน่วยงานอิสระและ Audit function เป็นผู้ปฏิบัติการ ซึ่งดูแลให้มีการควบคุมระดับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของธนาคารให้อยู่ภายในระดับความเสี่ยงคงเหลือที่ยอมรับได้ผ่านกรอบการควบคุมอันมีประสิทธิภาพ

กระบวนการความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

กระบวนการหลักสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการต่อไปนี้จะช่วยอำนวยความสะดวกมีประสิทธิภาพในการระบุ ประเมิน ติดตาม ควบคุมและรายงานความเสี่ยง

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

- การประเมินตนเอง - หน่วยงานธุรกิจระดับแรกทำการประเมินตนเองเป็นประจำเพื่อดูแลให้มีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การควบคุมที่สำคัญและมีประสิทธิภาพ
- การรายงานและการจัดการเหตุการณ์/ประเด็นปัญหา - มีการรายงานเหตุการณ์และประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการต่อฝ่ายจัดการในระดับที่สมควรเพื่อให้แน่ใจว่าเป็นที่เข้าใจ ได้รับความใส่ใจตามที่จำเป็น และมีการจัดการอย่างเหมาะสม
- การอนุมัติผลิตภัณฑ์ใหม่ - ระดับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการอันเนื่องมาจากการเริ่มผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ได้รับการประเมินอย่างทั่วถ้วนในระหว่างกระบวนการอนุมัติผลิตภัณฑ์ และมีการติดตามในระหว่างช่วงอายุของผลิตภัณฑ์
- ข้อบ่งชี้ความเสี่ยงที่สำคัญ - มีการพัฒนามาตรการเฉพาะและควบคุมติดตามโดยเทียบกับระดับที่กำหนดสำหรับแนวโน้มความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

ระดับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่ระบุได้จะถูกแบ่งประเภทเป็น “ต่ำ” “ปานกลาง” “สูง” หรือ “สูงมาก” ตามความเสี่ยงที่ประเมินได้และยอมรับโดยคณะกรรมการความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่กำหนด

กรอบนโยบาย วิธีการและการควบคุมผลักดันให้เกิดการจัดการความเสี่ยงรวมเชิงรุกลงสู่ระดับคงเหลือที่ยอมรับได้ Operational Risk Policy and Procedures เป็นไปตาม Risk Management Framework และกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐานอันชัดเจนเพื่อการจัดการความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่มีประสิทธิภาพ

การจัดการข้อมูล (Management Information)

คณะกรรมการและผู้บริหารระดับสูงจัดการและควบคุมความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของธนาคารในเชิงรุกโดยผ่านการจัดการข้อมูลแบบมีการคาดการณ์และมองไปข้างหน้า รวมทั้งข่าวสารเกี่ยวกับระดับความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญ ประสิทธิภาพความสูญเสียด้านปฏิบัติการ และผลการรับรองที่สำคัญ การรายงานความเสี่ยงด้านปฏิบัติการที่ทันการช่วยสนับสนุนการตัดสินใจทั่วทั้งระดับปฏิบัติการที่สำคัญภายในธนาคาร

การประเมิน

ธนาคารใช้วิธี Standardised Approach ในการประเมินเงินกองทุนตามกฎหมายและเงินกองทุนภายในสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ภายใต้วิธี Standardised Approach จะใช้ค่า beta ที่กำหนดไว้ล่วงหน้ากับรายได้เฉลี่ยในสามปีก่อนหน้าสำหรับสายงานธุรกิจแต่ละสายที่กำหนดไว้แปดสายงาน เพื่อบำรุงเงินกองทุนที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ตารางด้านล่างแสดงรายละเอียดข้อกำหนดเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของธนาคาร

8. ความเสี่ยงของฐานะตราสารทุนในบัญชีที่มีใช้เพื่อการค้า(บัญชีเพื่อการธนาคาร)

ฐานะตราสารทุนในบัญชีที่มีใช้เพื่อการค้า(บัญชีเพื่อการธนาคาร)ถือได้ว่าอยู่ในระดับที่ไม่มีความสำคัญ โดย ณ 31 ธันวาคม 2553 ธนาคารมีฐานะตราสารทุนในบัญชีที่มีใช้เพื่อการค้า(บัญชีเพื่อการธนาคาร) ดังแสดงในตารางต่อไป

ตารางที่ 27: มูลค่าฐานที่เกี่ยวกับตราสารทุนในบัญชีที่มีใช้เพื่อการค้า(บัญชีเพื่อการธนาคาร)

หน่วย : ล้านบาท

31 ธ.ค. 53

มูลค่าฐานที่เกี่ยวกับตราสารทุน	
1. มูลค่าฐานที่เกี่ยวกับตราสารทุน	
1.1 มูลค่าตราสารทุนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (ทั้งในประเทศและต่างประเทศ)	
- ราคาทุน (Net Book Value)	10
- ราคาตลาด	17
1.2 มูลค่าตราสารทุนอื่น (ทั้งในประเทศและต่างประเทศ)	115
2. กำไร (ขาดทุน)จากการขายตราสารทุนระหว่างงวดการรายงาน	-
3. ส่วนเกินทุนสุทธิทั้งหมดจากการตีราคาเงินลงทุนในตราสารทุนประเภทเพื่อขาย	7
4. มูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับฐานะที่เกี่ยวกับตราสารทุนแยกตามวิธีการคำนวณที่รพ.ใช้	
- วิธี SA	10
- วิธี IRB	-
5. มูลค่าตราสารทุนสำหรับธนาคารพาณิชย์ที่ใช้วิธี IRB ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยผ่อนผันให้ใช้วิธี SA	114

9. ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีที่มีใช้เพื่อการค้า(บัญชีเพื่อการธนาคาร)

ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีที่มีใช้เพื่อการค้า(บัญชีเพื่อการธนาคาร)ถูกโอนไปยังหน่วยงานบริหารสินทรัพย์และหนี้สินภายใต้ฝ่ายงานการบริหารเงินและตลาดทุนโดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของ ALCO หน่วยงานบริหารสินทรัพย์และหนี้สินมีหน้าที่ควบคุมความผันผวนและบริหารจัดการความแตกต่างของสินทรัพย์และหนี้สินผ่านทางวิธี VaR และ risk limits โดยวิธี VaR และกระบวนการทดสอบภาวะวิกฤตสำหรับบัญชีที่มีใช้เพื่อการค้า(บัญชีเพื่อการธนาคาร)มีแนวทางเดียวกับวิธีที่ใช้สำหรับบัญชีเพื่อการค้า

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

จากแนวคิด FTP ธุรกิจจะไม่มีความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย เนื่องจากความเสี่ยงดังกล่าวทั้งหมดจะรวมอยู่ที่หน่วยงานบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน ซึ่งดำเนินการเปลี่ยนความเสี่ยงนี้ให้เป็นโอกาสทางรายได้โดยผ่านกลยุทธ์การจัดการบริหารความเสี่ยงและติดตามความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยเป็นรายวัน

ธนาคารยังได้คำนึงถึง Basis Risk หรือความเสี่ยงที่เกิดจาก hedging exposure ที่มีความคลาดเคลื่อนในการประเมินราคา

ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยเกิดจากการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย รวมถึงฐานที่ไม่เท่ากันทางด้านสินทรัพย์และหนี้สิน โดยความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยจะถูกวัดในรูปแบบของผลกระทบต่อรายได้จากดอกเบี้ยสุทธิ (net interest income – NII) ที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยในรอบระยะเวลาหนึ่งปี

ผลกระทบต่อรายได้จากดอกเบี้ยสุทธิที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย ณ 31 ธันวาคม 2553 ได้แสดงอยู่ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 28: ผลการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยต่อรายได้สุทธิ (Earnings)

หน่วย : ล้านบาท

สกุลเงิน	ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลง อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 1 ต่อ รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ	
	31 ธ.ค. 53	30 มิ.ย 53
THB	332	468
USD	(66)	(100)
EURO	-	-
OTHER	(9)	2
รวมผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของ อัตราดอกเบี้ย	257	370

10. คำย่อและความหมาย

AIRB	Advanced Internal Ratings Based
ALCO	Asset and Liabilities Management Committee
ALM	Asset and Liabilities Management
AFS	Available for Sale
BCBS	Basel Committee on Banking Supervision
BORC	Business Operational Risk Committee
BOT	The Bank of Thailand
CB	Consumer Banking
CBCC	Consumer Banking Credit Committee
CCF	Credit Conversion Factor
CCR	Counterparty Credit Risk
CCRO	Country Chief Risk Officer
CEO	Chief Executive Officer
CG	Credit Risk Grade
CORC	Country Operational Risk Committee
CRM	Credit Risk Mitigation
CRO	Chief Risk Officer
CSA	Credit Support Annex
EAD	Exposure at Default
ECAI	External Credit Assessment Institutions
EL	Expected Loss
EXCO	Executive Committee
FORC	Function Operational Risk Committee
FSV	Forced Sale Value
FTP	Fund Transfer Pricing
GSAM	Group Special Asset Management
IAS	International Accounting Standard
ICAAP	Internal Capital Adequacy Assessment Process
IIP	Individual Impairment Provision
IRB	Internal Ratings Based
LGD	Loss Given Default
MAC	Model Assessment Committee

ธนาคารสแตนดาร์ดชาร์เตอร์ด (ไทย) จำกัด (มหาชน)

Pillar 3 – การเปิดเผยข้อมูล

31 ธันวาคม 2553

MANCO	Management Committee
MDBs	Multilateral Development Banks
MTM	Mark to Market
NII	Net Interest Income
ORC	Operational Risk Committee
PD	Probability of Default
PIP	Portfolio Impairment Provision
PSEs	Non-central government Public Sector Entities
RC	Risk Management Committee
RMF	Risk Management Framework
RW	Risk Weight
RWA	Risk Weighted Assets
SA	Standardised Approach
SA-OR	Standardised Approach – Operational Risk
SCBT	Standard Chartered Bank (Thai) PCL
SME	Small and Medium Enterprise
SREP	Supervisory Review and Evaluation Process
WB	Wholesales Banking
WBCC	Wholesales Banking Credit Committee